

Babits Mihály: **A RÉGI KERT**
(részlet)

Szeretek itt olvasni, a kertben, a szőlőlugas alatt, ahol a könyvre apró kerek fényfoltokat vet a nap – mind titkos lencse fényköre titkos mikroszkóp alatt, amelyben titkos porszemek szálló árnyai mozognak.

Itt csak egyszerű virágok vannak: árvácskavirág, petúnia, muskátli, dahlia és georginák, és rózsza, rózsza! – A reggelnek még a zöld gyeplő örül, a zöld gyeplő és a barna lóher az ágyások körül. Nem tudok én már dalolni cifra mértéken, rimen, csak ily hanyagon, mint ez a kert dalol, porosan, szeliden, ahonnan az utcára semmi se néz, csak a jegyenekác sárga fejével; mert nagyobb szegény mint az emeletes ház.

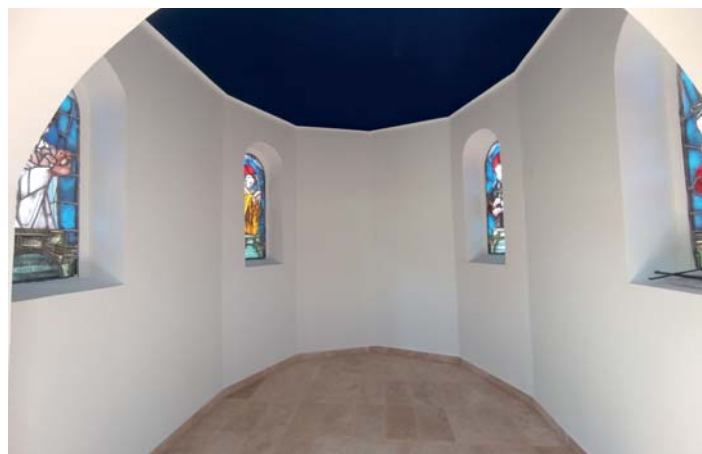
A „Sírtai” Kápolna és a róla elnevezett utca...

Önkormányzatunk a 2019-es Falunap keretében helyezte el a Könyben született Fejérvény István esztergomi érsek, királyi helytartó emlékművét a Kossuth utcai (közismertebb nevén a „Sírtai”) kápolna falán. Már ekkor felmerült az egyházközség részéről, hogy az épületet fel fogják újítani. A munkálatokat azonban csak 2020 nyarán kezdték el, majd akkor tudták folytatni, amikor a Miniszterelnökség Egyházi és Nemzetiségi Kapcsolatokért Felelős Államtitkársága által a vallási közösségek támogatására kiírt, az „Egyházi épített örökség védelme és egyéb beruházások támogatására 2021. év” pályázaton a Kónyi Római Katolikus Plébánia támogatást nyert a Sírtói kápolna állagmegóvó és értékmegőrző felújítására 15.000.000,- Ft összegben. Idén nyárra készült el a kápolna külső és belső felújítása, és az épület nagyon szép lett, amihez ezúton is

szeretnénk gratulálni Brezina Balázs plébános úrnak, aki végigvitte ezt a projektet.

Július elején Lipovics János iparművész-szobrász a felújítás idejére leemelt alkotását, Szabó József műkőkészítő visszahelyezte a kápolna falára, így most már elmondhatjuk, hogy Fejérvény István igazán méltó helyről tekint le szülőfaluja lakosaira.

A kápolna környékén még egy fontos változás történt ebben az esztendőben: a Kossuth utcából leágazó, a köznyelvben csak „Sírtónak” vagy „kis Kossuth utcának” nevezett terület saját utcanevet kapott. Eredetileg ez is a Kossuth utca része volt, és addig nem is jelentett problémát a házsámozás, míg csak három ház állt ott, ezeket ugyanis nagyon egyszerűen, folytatólagosan beszámolták annak idején a Kossuth utcába. Az utóbbi évtizedekben azonban az utcaszakasz képe

jelentősen megváltozott, a Kossuth és Petőfi utcai kertek végében és a szántó föld helyén is új telkeket alakítottak ki, és nagy részükre a házak is felépültek. Így mára egy új utca alakult ki, és ez oda vezetett, hogy a három ott található házsámozás lényegében már az abécé összes betűjét hozzá kellett rendelni, és a helyzet egyre áttekinthetlenebbé vált. Komoly problémát okozott volna, ha a házsám-káosz miatt, veszélyhelyzet esetén a mentők és a tűzoltók nem találják meg a

megadott címet. Ezért Köny Község Önkormányzatának Képviselő-testülete azt a döntést hozta, hogy ennek az utcának önálló nevet ad. Arról pedig, hogy a Kápolna vagy a Fejérvény utca nevet kapja, a döntés előtt kikérte az ott lakók véleményét. A Képviselő-testület a változással érintett lakosok többségének választása értelmében a Kápolna utca elnevezés mellett döntött, így 2022 júniusától egy új, de hagyományos utcánévvel gyarapodott településünk.

Kónyi Kisbíró – Köny Község Önkormányzatának kiadványa. **Szerkesztők:** Aller Imre, dr. Boros István, Csikai Gábor, Szabó Józsefné **Fotók:** Önkormányzati archívum, Címlap fotó: Pintér László. **Felelős szerkesztő:** Dr. Boros István. **Felelős kiadó:** Aller Imre polgármester. **Készült:** a PALATIA Nyomda és Kiadó nyomdájában. **Felelős vezető:** Radek József igazgató.

Gondolatok: Szent István kultusza...

2021. szeptemberi számunkban „Gondolatok Szent István ünnepén” szerkesztői cikkben emlékeztünk államalapító István királyunkra, a személyiségének és államalapító tevékenységének más – más vonásait hangsúlyozó nagyobbik és kisebbik legendával, és fiához Imre herceghez írt, vagy íratott Intelmeivel. Jelen szerkesztői cikkben Szent István kultuszának alakulását vizsgáljuk fel, csupán a teljesség igénye nélkül. Hivatkozásul két elismert történész, Romsics Ignác Szent István emlékezete tanulmánya (Korunk 24. évf. 8. szám 2013. aug 8.) és Gyórfy György, István király és műve (Gondolat kiadó Budapest 1977.) szolgál.

„A mindenkori jelen eltérő ideológiai szempontjai által motivált diskurzus és az ehhez kapcsolódó kultuszépítés lényegében már István halála (1038) után az 1083-as szentté-avatási eljárásával elkezdődött, és azóta is tart”. (Romsics im. 94)

A szentté-avatás ügyét kívánta szolgálni a nagy legenda, s bár VII. Gergely pápa jó indulattal viszonyult István szentté avatásának tervéhez, az eljárások alapjául szolgáló csodákat azonban kevésnek tartotta. Kanonizációs levelében ezért nem konkrétan, hanem általánosságban engedélyezte, hogy „emeljék fel azok testét, akik Pannóniában a hit magvát elvetették, és az országot prédikálással, vagy intézkedéssel Istenhez térítették”. László király ceremóniamesterei ezért úgy intézték, hogy az államalapító testének felemelése alkalmat adjon ilyen csodákra. Gyórfyval szemben Zsoldos Attila (A szent és az ő: Szent István kultuszának kezdete. Kézirat I. II.) viszont úgy véli, hogy a pápa egyáltalán nem támogatta a világi uralkodók, így István szentté avatását sem, ezt László király szorgalmazta. István király halálának 45. évfordulóján 1083. március 15-én országosgyűlést hívott össze Székesfehérvárra, majd az augusztus 19-i vecsernyén pedig a király is megjelent, a templom megtelt emberekkel, akik izgatottan várták „az isteni irgalom jótéteményeit, a boldog férfi érdemeiért”. Hartvik püspök legendája beszámol az isteni csodákról: egy 12 éves fiú megindult, és István sírjához futott” másnap augusztus 20-án pedig mikor István testének a felemelése megtörtént a csodás események tovább folytatódtek; egy özvegyasszony fia a sír mellé helyezve feltámadt halottaiból, egy haldokló pedig teljesen visszanyerte korábbi testi erejét. Ezek között a csodák között nem egy lehetett színlelt, megjátszott, de a szilárd hit és a lelki megrázkódtatás tényleges gyógyulásokat is eredményezhetett. Gyórfy György feltételezése szerint a végső pecsét István szentek közé fogadására csak az 1106-os guastallai zsinaton került sor, annak fejében, hogy Kálmán király lemondott a magyarországi püspökök kinevezési jogáról, annak ellenében óhajait Róma messzemenően teljesítette. (Gyórfy 393. oldal) Az egyház, amely

a kialakuló új rendszer legfőbb támasza, egyben hasznélvezője volt, folyamatosan törekedett István kultuszának az ápolására és terjesztésére. Míg Magyarország többi szentjének csak 2-2 ünnepe volt, az államalapítóról évente 4-szer is megemlékeztek. Augusztus 20-a mellett, amely legfőbb ünnepének számított; augusztus 15-én, halálának évfordulóján; október 11-én teste áthelyezésének feltételezett napján; és végül május 20-án amelyet a Szent Jobb tiszteletére szenteltek.

A 12-16. században Szent István kultusza az egész Kárpát-medencében elterjedt. István testesítette meg a higgadt és bölcs öreg uralkodót. A humanista történétírók (Túróczy, Bonfini) a hagyományos szent ábrázolásról a hadvezérre és az államszervezőre helyezték át a hangsúlyokat. A 15-16. századra tehető az elnyomottakkal rokonszenvező, tisztakezü és igazságos István képének a körvonalazása.

István, mint szent király kultuszát a 17. században kibontakozó ellenreformáció, illetve katolikus megújulás élesztette fel és tűzte zászlajára. A katolikusok legkedveltebb egyházi éneke és a templomban is énekelt a Szent István királyhoz szóló, melynek első sorai így hangzanak:

„Ah, hol vagy, magyarok tündöklő csillaga,
Ki voltál valaha országunk istápjá?
Hol vagy; István király? Téged magyar kíván.
Gyászos öltözetben te előted síván.

Az István-hagyomány következő metamorfózisa (átalakulása) Mária Terézia uralkodásának időszakára (1740-1780) esik. A Szent István-kultusz céljai szolgálatába állítva felvette az „apostoli király” címet; 1764-ben megalapította a Szent István-rendet, amely a birodalom legmagasabb polgári kitüntetésé volt; 1771-ben haza hozatta a Szent Jobbot, egy raguzai kolostorból; elrendelte hogy augusztus 20-a ne csak egyházi, hanem állami ünnep is legyen; minden megyés püspököt Szent István napjának a méltó megünneplésére szólított fel; arról is intézkedett, hogy a naptárakban augusztus 20-át feltétlenül ünnepnapként jelöljék; augusztus 20-át ettől kezdve Bécsben és Budán egyaránt megülték. (Romsics im. 97. old.)

Az augusztus 20-i ünnepek hagyományos magyarországi formájává idővel a Szent Jobb körmenet vált, melyet 1818-ban rendeztek meg először a budai várban. A felvilágosodott gondolkodás kedvelt célpontja, az ereklye-kultusz és ezen belül éppen a Szent Jobb tisztelete és csodatevő erejében vetett hit kritikája volt. Az 1795-ben a jakubinus mozgalomban való részvételért és republikánus elveiért kivégzett Őz Pál szerint, ha e kézben csodatevő erő rejlett volna, akkor annak mindenek előtt Imre hercegnek kellett volna megmentenie. (Romsics im. 98)

Az 1867-es kiegyezés után az augusztus 20-i körmenetek egyre több fővárosi és főváros környéki hívt vonzottak. Augusztus 20-a tehát kezdett valóban össznemzeti ünnepé válni... A Horthy korszakban minden korábbinál intenzívebb 20-i ünneplés folyt. Az 1919-es tanácsköztársaság internacionalizmusára és antiklerikalizmusára a rendszer olyan konzervatív ideológiával válaszolt, amelynek két centrális eleme a nemzeti eszme és a kereszténység volt. Az ünnepek csúcspontja az 1938-as István-év volt.

Az 1945 utáni 1-2 éves átmeneti időszakban a Szent István-napi ünneplés az új hatalom és a vele szemben álló erők küzdelmének a szimbolikus csata terévé vált. E harc főszereplője Mindszenty József hercegprímás volt. A szokásos körmeneten 1947-ben több százezen vettek részt, míg akkor a Magyar Dolgozók Pártja az „új kenyér ünnepét” rendezte meg. Az új kenyér ünnepe 1949-től ki egészült a szovjet mintájú új alkotmány ünnepével, amelyet tudatos időzítéssel éppen augusztus 20-án iktattak törvénybe, majd 1950-ben a népköztársaság ünnepévé is nyilvánították... István korszakos forradalmi jelentőségét mindazonáltal sem a szónokok, sem a történelemkönyvek nem vonták kétségbe. Kádár János 1977-es látogatása a Vatikánban, majd a Szent Korona 1978-as hazahozatala az Egyesült Államokból, ahová hadizsákmányként 1945-ben került, nyitást jelentett az ünnep vallásos tartalmának és István király egyházszervezői jelentőségének újbóli elismerésére. Egyértelműen ebbe az irányba mutatott Gyórfy György monumentális monográfiája is. 1989-től augusztus 20-a ismét Szent István ünnepe, 1990-től pedig első számú állami ünnepünk.

Szent István királyunk kultuszának kialakulásáról eltérő történelmi értelmezéséről szerkesztői cikkünkben csupán néhány képet villanthatunk fel. A teljesebb megismerést a Romsics Ignác jelzett tanulmányának és Gyórfy György nagy-szabású monográfiájának tanulmányozása adhatja. Mindkét történész munkáját az olvasók szíves figyelmébe ajánlom.

Boros István, felelős szerkesztő

Emlékezés Szombath Mihályné, Vilma tanító néniire...

Rovatunkban községünk azon polgárait, civil szervezeteit szándékozunk bemutatni, akik kiemelkedő közösségi tevékenységükkel hozzájárultak falunk mindennapjainak szebbé, hasznosabbá tételéhez, és ezzel kiérdemelték, hogy Kóny Községért Díjjal ismerjék el tevékenységüket. 2015-ben **Szombath Mihályné Stinner Vilma** kapta meg közösségünk rangos elismerését. Sajnos Vilma tanító néni 2018-ban távozott közülünk, így lányai, Szabó Miklósné Szombath Márta és Szombath Éva segítségével idéztük meg életét és pályáját.

Szombath Mihályné Stinner Vilma, vagy ahogyan mindenki ismerte Kónyban, Vilma tanító néni 1935. november 17-én született Bezin. Szülei földművesként dolgoztak a településen és egészen 1959-ig saját földjeiken gazdálkodtak, mely összesen hat hektárnyi volt. Vilma tanító néni gyermekkorát Bezin töltötte, és az elemi iskola első hét osztályát is ott járta ki, míg a nyolcadik osztályt már Győrben végezte el.

A gyermekek és a velük való foglalkozás szeretete nagyon korán megjelent életében, már egészen kiskorától fogva sokszor vigyázott a szomszédban lakó kisgyerekekre, szabadideje nagy részét velük töltve. Ez a szeretet aztán oda vezetett, hogy 1951-ben be is iratkozott a Győri Zrínyi Ilona Tanítóképzőbe. Itt érettségizett le 1955 júniusában, és ezután egyből meg is kezdte tanítói pályafutását.

Ebben az időben érettségi után a tanítóknak gyakorló évet kellett teljesíteni, Stinner Vilma ezt 1955. július 1-én Börcsön kezdte meg. A gyakorló év sikeres befejezése után 1956. július 7-én képesítő vizsgát tett és meg is kapta tanítói oklevelét. 1958 és 1960 között a napjainkban már alig lakott Bezi-Péterhápusztán dolgozott, ahol az elsőtől negyedikig összevont osztályokat tanította. 1960-ban visszakerült szülőfalujába, és ott egészen 1963-ig alsós nevelőként tanította a gyerekeket elsőtől harmadikig.

1956-ban ment férjhez az akkor már kónyi Szombath Mihályhoz, aki 1958-tól a helyi vb. titkár lett (A tanács végrehajtó bizottságának titkára a helyi közigazgatás, a tanács szervezete egyik vezető tisztségviselője volt a tanácsrendszerben 1950 és 1990 között. A vb-titkár hivatásos államigazgatási dolgozó volt, a tanácselnök segítője a tanács tevékenységének megszervezésében. Feladata volt a

szocialista törvényesség biztosítása, a hatósági tevékenység eredményességének, a hivatali munka rendjének biztosítása. Községekben a vb. titkár vezette az egységes szakigazgatási szervet, hasonlóan a mai jegyzőhöz. (Forrás: Wikipédia). Házasságukból két gyermek született, akik később édesanyjuk példáját követve mindketten a gyerekekkel való foglalkozást választották hivatásuknak: Márta óvópedagógusként dolgozott nyugdíjazásáig, Éva pedig tanítónő lett. A házaspár hamarosan szolgálati lakást kapott Kónyban, ezért Vilma tanító néni 1963-ban áthelyezték a Kónyi Általános Iskolába.

gyermeknek alapozta meg az életre szóló tudást. Munkahelyi vezetői, kollégái, munkatársai körében is nagy megbecsülésnek örvendett, és mindenkiel együttműködő segítőkész kapcsolatot ápolt abban a 27 esztendőben, míg a kónyi iskolában tanított.

E megbecsülést annak is köszönhette, hogy a tanítás mellett a társadalmi munkából is kivette a részét. Az iskolában szakszervezeti titkárként dolgozott és 10 éven keresztül volt a Magyar Vöröskereszt Kónyi Alapszervezetének pénztárosa. Ezen kívül sokszor kísérte a kónyi iskola diákjait a vonyarcvashe-

1967-ben építettek saját családi házat az Öreg utcában (Rákóczi utca) és ekkor váltak véglegesen kónyiakká.

Szombath Mihályné a kónyi iskolában az első és második osztályosok nevelését kapta feladatul, és munkáját mindig igen alaposan, lelkiismeretesen, nagy odaadással és következetes szigorral végezte. Ezzel sok kónyi

gyi nyári táborba, és itt közreműködött nevelőként. Minden bizonnyal nagyon sokunkban maradtak meg e nyaralások szép emlékei. Ami ugyancsak hosszú évtizedekig összeforrott Vilma tanító néni nevével, az a kónyi könyvtár vezetése volt, itt 1963-tól 1990-es nyugdíjazásáig dolgozott. Bizonyára arra is sokan emlékeznek, hogy hétfő

délutánonként lehetett menni a könyvtárba, mely a régi óvoda (a mostani iskolai étkező) melletti régi, háromablakos házban volt. Én most, hogy e sorokat írom, több évtized távolából is itt érzem az orromban annak az épületnek a jellegzetes könyvtárrillatát.

Pályafutása során Szombath Mihálynét munkájáért többször is hivatalos elismerésben részesítették. 1984-ben miniszteri dicséretet kapott, 1991-ben pedig Pedagógus Szolgálati Emlékéremet. Egy évvel az előtt, 1990-ben

vonult nyugalomba, azonban a nyugdíj mellett még visszatért szülőfalujába, Bezire, hogy az akkor újraindított általános iskolát vezesse két esztendeig. Így aztán elmondhatjuk, hogy Vilma tanító néni pályája nagyon szép kört írt le: ott fejezte be iskolai munkáját, ahol annak idején, a szomszéd gyerekekkel való foglalkozás közben megérett benne a pedagógussá válás gondolata.

Aranydiplomáját 2006-ban vehette át, erről az akkori Könyri Kisbíró hasábjain az Aranydiplomások című cikkben így em-

lékeztek meg: „2006. november 17-én az iskola névadójának, Deák Ferencnek születésnapján ünnepélyes megemlékezést tartottunk. Mússal, koszorúzással tisztelegtünk a »haza bölcse« előtt. Ezen az ünnepségen adta át az igazgató az »Aranydiplomát« azoknak a pedagógusoknak, akik 50 évvel ezelőtt kezdték tanítói-tanári pályájukat: Borsos Béláné, Szombath Mihályné és Veér György fogadhatták a gratulációkat.”

Ezen elismerések is mutatják, hogy Szombath Mihályné, Vilma tanító néni sokoldalú te-

vékenységgel, közösségért való folyamatos munkálkodásával elnyerte a község megbecsülését és tiszteletét. Könyri Község Önkormányzatának Képviselő-testülete ezt a megbecsülést azzal fejezte ki, hogy a 2015. augusztus 1-i Falunapon Könyri Községért Díjjal ismerte el munkáját. A gazdag pályafutás és a kiérdemelt nyugdíjas évek után Szombath Mihályné 2018-ban távozott el közülünk, de emlékét mind az iskolában mind pedig a faluban megőrizték.

Cs. G.

Gyereknep - 2022. május 29.

Gyereknepünket is két kihagyott esztendő után tudtuk megrendezni, mivel bár azok tervezett és az évek során megszokott időpontjában már nem voltak a legszigorúbb lezárások, semmilyen formában nem szeretnénk volna kockáztatni a könyri gyermekek egészségét. Idén végre minden adott volt ahhoz, hogy a hagyományos formában megszervezzük ezt a népszerű rendezvényt. A korábbiakhoz képest komoly változás volt, hogy most nem az IKSZT-Faluház udvarára vártuk a legkisebbeket, hanem a Piactéren, mivel ott tágasabb a tér és nagyobb fedett terület is rendelkezésre áll. Ez később jó döntésnek is bizonyult, mert az időjárás sajnos nem igazán fogadott kegyeibe minket és a szórakozni vágyó gyerekeket, hiszen alig vette kezdetét délután egy óraker a program, szemerkélni kezdett az eső, és szinte végig ki is tartott. Ehhez viszonyítva mégis szép számmal jelentek meg a gyerekek és szüleik, bár a korábbi évek tapasztalatai alapján jobb időjárási körülmények között sokkal többen lettünk volna.

Egy óraker már állt a két ugrálóvár a kicsiknek és nagyobbaknak, valamint a népi fajtékókat is birtokba vehették a gyerekek. Ekkorra az első palacsinták is elkészültek az óvodai és az iskolai szülői munkaközösség tagjainak jóvoltából, és ők egészen 4 óráig sütötték is a közkedvelt édesseget. 15 óraker látványos flatland (sík terepi) BMX bemutató vette kezdetét, mely után az érdeklődők ki is próbálhatták a profi sportkerékpárokat. 16 óraker érkezett Lala fagyis, akitől mindenki megkapta a nekijáró ajándék fagyit. Neki ezúton is köszönjük a felajánlott támogatást. Mivel ekkorra az eső is alábbhagyott, újra lehetett használni az ugrálóvárakat, melyeket a biztonság kedvéért a komolyabb csapadék idején egy órára lezártak. A fajtékókat is nagy örömmel próbálták ki a gyerekek. 17 óraker a Faluházban színpadi előadás vette kezdetét, a

nagytermet teljesen megtöltő kicsik és szüleik a Csingiling, Pán Péter és a Kalóztündér című zenés előadást tekinthették meg, illetve részt is vehettek benne, mivel a népszerű Disney-figurák a gyerekeket is bevonták a produkcióba. A bátor jelentkezők előhívhatták Csingilinget, kardokkal harcba szállhattak a két tündér oldalán, és

egy tűzsonglór mutatványai is színesítették a színdarabot. Ezzel a műsorszámmal ért véget a jó hangulatú rendezvény, amit – bízunk benne – jövőre sokkal vidámabb időjárási körülmények között tudunk majd megtartani, és még több helyi gyerek arcára csaphatunk mosolyt.

Cs. G.

„Énnekem főnököm nem volt...”

– Máté Jenő mesélt életéről

Újságunk közkedvelt rovata „Az életet már megjártam”, melyben községünk olyan, magasabb kort megért lakosai mesélnék magukról, akik tevékenységükkel elismertekké váltak, és életük példaként állítható mindenki számára. Előző lapszámunkban Horváth Józsefné Böröczky Marikát, a Haladás Mezőgazdasági Kft. főkönyvelőjét kértük meg életútjának áttekintésére, most pedig a 75 éves **Máté Jenő** kőművest, sikeres kereskedelmi és vendéglátó vállalkozót látogattuk meg.

GYERMEKKOR, ISKOLÁS ÉVEK

1947. június 19-én születtem Kónyban, egész életemben itt éltem, és most már itt is fogok meghalni. Szüleim Máté Jenő és Máté Emília voltak. Ketten vagyunk testvérek Miklóssal. Apám először postás volt, de erre már csak halványan emlékszem. Ezt aztán otthagytta és elment a vagongyárba, de ez is alig rémlik, mert akkor ilyen elsős-másodikos lehettem. Végül földműves lett, vett egy lovat, és bérelt földeket, mert földjei azok nem voltak. A Poletáron bérelte például Varga bácsi földjét, mi csak így emlegettük. Vagy Pozsgai Feri bácsinak volt 800 négyszögöle ott, ilyeneken dolgoztatott az öreg. Így is el tudott tartani bennünket és fölnevelt böcsülettel. Az ides meg háztartásbeli volt, bár itt-ott azért dolgozott édesanyám. Például a baromfi-feldolgozóban is volt, de csak átmeneti időre.

Egy évig a „Csillag-soron” laktunk ott, ahol a kisvasút ment (jelenleg Kölcsey utca), aztán akkor elkezdték osztani a paptagi telkeket, és a fater megvette a telket a Soproni és a Széchenyi utca sarkán. Oda épült a szülői házunk, én meg a kert végibe épültem később. Aztán azt eladtuk, és megépítettük ezt a Sproni utcai házat, amiben most is lakunk. Ezen kívül több üzletet is építettem, így életemben 5 ingatlan húztam fel.

A tézesítésnél fater nem lépett be, maradt magángazdálkodó. Én arra nem emlékszem, hogy minket emiatt zaklattak volna. Saját tulajdonú földje nem is volt, nem is örökölt, mert papámék nyolcan voltak testvérek, mit örökölt volna onnan is? Dédőregapámnak se volt földje, hát mit adott volna a hét gyerekének? Szóval nagy volt a család, és bár olyan nagyon nem tartottuk a kapcsolatot, azért jó volt a viszony közöttünk.

Itt jártam az általános a kónyi iskolában, amikor pedig 1961-ben végeztem, a tanulói dímet Horváth Gábor kőművesnél töltöttem, aki akkor a nagybolttal szemben

lakott. Ez három év lett volna, de nekem lényegében négy lett, mert mikor tavasszal kimaradtunk iskolából, én másnap már mentem is dolgozni. A szerződést csak ősztl kaptam, de akkor olyan világ volt, hogy nem dönthettem el, megyek, vagy nem megyek. Arra élesen emlékszem, hogy Kiss Tibor szülői házában dolgoztunk először, ott volt még Czirfusz Sanyi bácsi is, és én lettem az első tanulójuk. Sose felejttem el, elmentem meztéláb meg klottgatyában dolgozni. Idesék elmentek kapálni a Poletárra és figyelmeztettek, hogy el ne aludjál! „Nem alszok, anyu – mondtam –, nem alszok el.” 8 órára oda is értem dolgozni, úgyhogy már legelső nap sikerült elkésznem. Hozzá voltam akkor szokva ehhez, mert megmondom őszintén, nem voltam rászorítva a mezőgazdasági munkára. Pedig ott voltak apám lovai, de én még csak be se fogtam őket. Miklóst jobban érdekelték az ilyen dolgok, de engemet sosem, én szinte rájuk se néztem a lovakra, inkább a gépek érdekelték.

HATÁRŐRSÉG A FERTŐ-TAVON

1966. november 22-én besoroztak katonának, úgyhogy 19 évesen bevonultam, miután egy évet még dolgoztam Gábor bácsinál. Sopronba jött a behívó és odamentem határőrnek. Onnan viszont elvittek Budapestre 3 hónapos iskolára, ahol rocsónak, kishajó-vezetőnek képeztek ki. Ez úgy történt, hogy miután letelt a három hónapos kiképzés kihelyeztek őrsre, Sopronkövesdre. Ment a szolgálat, egy hét, két hét, mikor jött egy papír. Éppen bementem éjszakáról, mert kinn voltam 20 órától 04-ig, mikor szólt az ügyeletes: öltözz, be kell menned a kerülethez ünneplőben. Hát, mondom, mit csináltam én, hogy mennem kell? Törtem a fejemet, de semmi bűnöm nem jutott eszembe, összekészültem majd bevittek Sopronba. Ott már várt a busz bennünket, minden őrsről mentünk, vagy 17-en. Találgattuk, hova is

visznek minket, de senki nem tudta. Hát elhoztak minket Győrbe az uszodába, és azt mondták, irány fürödni! Ó, akkor jó helyre jöttünk, de még így is csodálkoztunk, mire való ez, hiszen Sopronkövesden nincsen víz, csak a zuhanyzóban! Végül 200 métert kellett leúszni olyan vízben, hogy a lábunk nem ért le. Én leúsztam, aztán jöhettünk is vissza az őrsre. Tettük tovább a dolgunkat, aztán megint jött a papír, hogy irány Budapest, három hónapra. Az ott aztán Amerika volt, minden nap iskolába jártunk, volt úgy 8-tól 11-ig, 2-ig, majd délután azt csináltunk, amit akartunk, mehettünk Budapestre ki. Csak éppen lóvénk nem volt, úgyhogy attól aztán mehettünk nyugodtan...

Utána már nem Sopronkövesdre kerültem vissza, hanem a Fertő-tóra, és azzal az egy csónakkal én már ki is szolgáltam a hazát. Télen meg, mikor befagyott, kaptunk korcsolyát, cipőt, mindent, úri sorunk volt. Azért ott is előjöttek a gondok, mert a télre már nem készítettek föl bennünket, csak az úzás volt a lényeg. Pedig akadtak köztünk, rocsósok között olyanok, akik nem is tudtak korcsolyázni, úgyhogy járőrtársnak nem is oszthattak be

mindenkit mellém. Én hál' isten tudtam, még gyerekkoromban megtanultam. Igaz, otthon csak később kaptam korcsolyát, először Réman Bélától szereztünk, annál volt egy zsákkal. Föl is szereltem a cipőmre, na de aztán este lett a probléma, mikor a cipőm talpát megnézte otthon az ides. „Mit csináltál vele? Milyen nyomok ezek rajta? Meg le is van válva a talpa, mit műveltél?” „Én? Semmit!” Aztán a végén bevallottam neki a korcsolyát, nagyon haragudott rám, hogy így szétfeszegtettem a cipőmet.

Végül 27 hónapig voltam katona, mert akkoriban volt a cseh ügy, úgyhogy mi ráhúztunk még két hónapot. Nekünk az őrsről nem kellett mennünk sehova, míg

volt az a zűrzavar, aztán egyszer csak szóltak, hogy szerelhetünk le. Hazamentem és 1969. szeptember 20-án elvettem Vados Ernát, Ildikó lányom pedig 1971. február 15-én született.

SIKERES VÁLLALKOZÁSOK

Leszerelés után jöttek a maszek dolgok, mert nem mentem vissza az öreg Gáborhoz, pedig nagyon könyörgött. Mondta, hogy teli van munkával, de nem mentem, inkább kiváltottam az ipart. Így lettem betonárú-készítő, ez passzolt legjobban a szakmámhoz. 15 évig nyomtam, beton kerítések gyártottam, de nem volt ez egy gyerekjáték, a hátam, a kezeim, megfájdultak a

sok emelgetéstől. Akkor még mindent kézzel csináltunk, az egyetlen gépen egy betonkeverő volt. Annyi eszem akkor még nem volt, hogy vettem volna egy kis targoncát, és akkor nem kézzel kellett volna mindent felrakni a kocsira. Egy trepnit ütöttünk össze, ami a kocsinál már 50 centi magas volt, azon már könnyebben felrakodtunk a platóra. Dehát nem nagyon foglalkoztunk semmivel, fiatalok voltunk, a Horváth Ottóval, a Csével (Horváth László), a Csonka Péterrel egész nap dolgoztunk. Voltak olyan embereim is, akik úgy dolgoztak, hogy két nap mentek a munkahelyükre, két nap otthon voltak, és időközönként jöttek velem. Én ezeket összehoztam, és mindennap ment a munka. A sablonokat betonból öntöttem, és mindet ki kellett csiszolni olyanra, mint a tükör. Ha nem olyan lett volna, akkor mikor beleöntöttem a betont, beleragadt volna. Megvolt mindennek a technikája, de amit én szenvedtem ezzel, azt ember nem tudja megmondani. Volt negyven sablonunk is, de azok könnyen elhasználódtak, ha csak egy kicsit kicsorbult, már nem azt adta vissza, amit kívánt az ember.

Ezután az ÁFÉSZ-nál lettünk felvásárlók a feleségemmel Ernával együtt. Nekem volt egy teherkocsim, mert vettem, úgyhogy mi vettük át és szállítottuk is a zöldségeket, uborkát, málnát, paradicsomot, mikor mit. Igaz, hogy a főnökünk a Perlaki Jóska volt, de olyan félgebinben csináltuk. Az árut, a rekeszeket mind mi szereztük be, meg hordtuk a tápot Bábólnáról, és oltári mennyiséget eladtunk belőle. A szerződéseket az ÁFÉSZ rendezte, és odahordtuk az árut, ahová ők mondták. Mikor például már Csorna betelt, akkor elvittem az uborkát Dabasra. Este megrakodtunk, éjjel

leértem, reggelre visszaértem, nappal meg ment tovább a robot. A málnát leginkább Csornára vittük, akkoriban hiánycikk is volt. Aztán ez a felvásárlás is kezdett rogyadozni, ahogy a rendszer bukott, ez is ment lefelé.

Azt mondta Erna, valamit kellene váltanunk, csináljunk kereskedést. Akkorra Csikai József már meglépett a TSZ-ből, és ott lett boltja kint, a Fehér Akác mellett. Se telkünknem volt, se másunk, hát bementem a KPM-hez. Az öreg Dunai volt a területfelelős, attól elkértem a 85-ös mellett azt a sarkot, meg is kaptuk (a DIANA Étterem mellett). Ezt megtudta a Jóska, este már ott volt nálam, hogy mit akarok

azzal a kanyarral. „Hát olyan üzletet csinállok, mint te. Mi bajod van vele?” „Nincs semmi, de annak van ott két fele, a másik az enyém lesz!” Mondtam, hogy én nem bánom, nekem nem kell az egész. Mindenesetre hajtottam ott a dolgokat,

mert nem volt se villany, se víz, a gaz verte föl az egészszet. Hát bizony össze kellett számolni otthon az aprópénzt, mire ezt mind tisztáztuk. Akkorra nekem már volt bent a faluban egy fabódém, ott, ahol most a zöldségbolt van. Azt a bódét szétszedtük, és kivittük a 85-ös mellé. Ment is szépen az üzlet, nem volt vele semmi probléma, csak az idő. Ott éjjel-nappal helyt kellett állni, ha este 9-kor vagy 10-kor bezártál volna, meghaltál volna. Volt, mikor reggel többet árultunk ki, mint utána egész nap. Ildikó lányom is sokat segített itt, pedig mellette már járt egyetemre. El is végezte, azóta ügyvédként dolgozik.

Később aztán akartam bővíteni, de nekem nem adtak engedélyt azzal, hogy közel vagyok a „dögkerthez”. Mondtam, hogy ne marhaskodjanak már, lecentizzük, mennyi az. „Mellettem már a Dianát felépítették, akkor nekem miért nem lehet?” „Maga akkor is közel van a „dögkerthez” – mondták” Nem szóltam egy szót sem, kifordultam... Volt már rá vevőm, szóltam neki, hogy jöhet, én nem kínlódom itt tovább.

Akkor aztán Enesén összeszedtem azt a sarkot, mert 3 vagy 4 emberé volt az a telek. Mindet végigjártam, minddel megcsináltuk a szerződést, meglett, hogy kitől mennyiért veszem meg. Akkor aztán irány a földhivatal, ott Császár Béla bácsi segített rajtam sokat. Aztán megterveztettem és felépítettem oda a Babilont. Az egy az egyben úgy épült meg, ahogy ma is kinéz, és az is igen jól ment akkoriban. Jött egyszer egy háromnapos ünnepen az adóhivatal, hogy becsukják az üzletet, mert volt valami simlink. Este már kinn voltak körülnézni, és akkor már 20 kamion állt a parkolóban. Aztán

odajöttek hozzám, hogy adjam a kulcsokat, mert ők bezárják az ajtókat. Volt kívül 8 vagy 10 ajtó, úgyhogy mondtam nekik, én nem tudom odaadni a kulcsokat. „Azt se tudom, hol vannak a kulcsok, hát nem volt ez még bezárva, mióta megnyitottunk.” Csak lestek rám, aztán kiröhögtek. Pont zsúfolásig volt az étterem, úgyhogy azt is megmondtam nekik: „Hát ha rendelet van róla, zárjanak be. Tessék kiállni a terem közepére, és szóljanak, hogy mindenki fejezze be az evést, mert maguk be akarnak csukni! De arra vigyázzanak, hogy az egyikük az ajtóban álljon és nagyon gyorsan nyissa ki, mert maguk úgy röpülnek innen, ha nem futnak el, hogy olyant nem értek.” Föl se mertek aztán menni, úgyhogy az étterem nyitva maradt.

NYUGALOMBA VONULÁS

Mikor abba akartam hagyni, Berci, az egyik szakács azt mondta: ne adjam el a Babilont. „Hát akkor mi legyen vele?” „Majd mi kivesszük!” „Én nem bánom, odaadom nektek gyerekek, de azt megmondom, hogy egy évnél tovább nem fogjátok csinálni! Pedig tudjátok hogyan megy, ti dolgoztok benne, de össze fogtok veszni.” Ők aztán biztos nem vesznek össze! Nem telt bele egy év, egy vagy két hónappal előtte szét is váltak. Megmondtam én nekik, hogy nem tudnak együtt dolgozni, mikor reggel mindegyik azzal kezdte, hogy a kasszát túrta. A pénz az igen-igen gané dolog, ha azzal valaki nem tud bálni, az ne kapjon bele ilyenbe. Ha többet akar költeni, mint ami bejön, az úgy nem működik, akkor mínusz van. Először mindig bele kell rakni, aztán ha jön egy kicsi, azt is belerakom. Aztán, ha utána egy picit marad, azt se mindet veszem ki, mert ha jönnek a számlák, nem tudod kifizetni. A Babilonnál ez nekem így ment 6-7 évig. Aztán meg a legtöbb azzal kezd, hogy megy nyaralni. Hát hova megy nyaralni, ha még azt se tudja, él-e vagy sem? Nyaralni akkor lehet menni, ha kilépsz az utcára és a zsebeidből kétfelé folyik ki a lóvé. A végén aztán eladtam az egészszet, és nyugdíjba mentem. Szerencsére leéltem úgy az életemet, hogy énnekem főnököm nem volt.

Lett sajnós egy sztrókom, azzal 30 napot kórházban voltam, 30 napot meg Sopronban szanatóriumban. Ezután lerokkantostottak, így 27 000 forinttal mentem el nyugdíjba. Pedig könyörögtem, hogy mindjárt megyek nyugdíjba, nem ám lerokkantósítanak, mert úgy csak a negyedét-felét fogom kapni. Ez nem volt benne a kalkulációban, de mindegy, mondom, majd valahogy kiheverjük. Azóta is itthon vagyok, nem unatkozom, van egy kis fóliám, abban reggeltől estig van munkám. Eltelt az idő nagyon hamar, és attól tartok, hogy már csak a rosszak jönnek.

Csikai Gábor

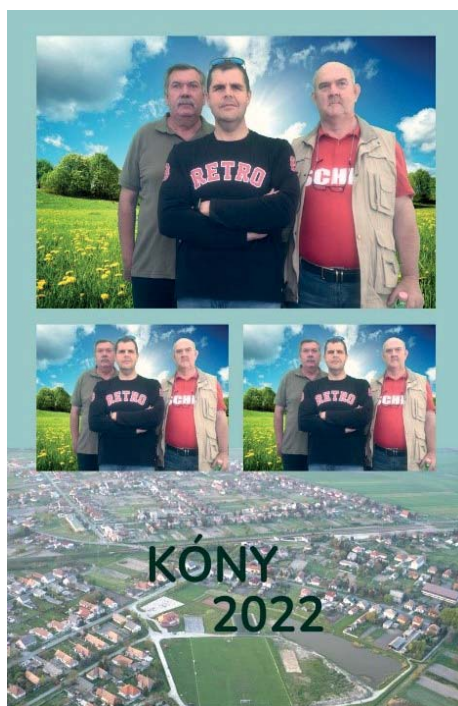
A XI. Kónyi Bikafesztivál - Majális

A 2019-es - szokás szerint remek hangulatú - Bikafesztivál és Majális után nem gondoltuk, hogy 3 esztendő kell várni arra, hogy május 1-én ismét együtt lehessünk a Keréktő Szabadidőközpontban. A koronavírus világjárvány miatt azonban úgy alakult, hogy 2020-ban és 2021-ben is a rendezvény hagyományos időpontjában még életben voltak a szigorú szabályok, korlátozások, így ezekben az években kénytelenek voltunk törölni a programot. Mivel idén már semmilyen korlátozás nem volt érvényben, így a helyiek öröme ismét a hagyományos módon szervezhettük meg a rendezvényt, annak megszokott elemével. De igyekeztünk újdonságokkal is meglepni az érdeklődőket.

A rendezvény 7 órakor zenés ébresztővel vette kezdetét (ez volt az egyetlen programelem, melyet az elmúlt két évben is megtartottunk, hogy egy kicsit megidézzük a majálisok hangulatát), Dömötör Tamás „Kissudi” és Dömötör Attila „Kiscsúcsos” sikeresen ki is verte az álmat a kónyiak szeméből. 8 órától kezdetét vette a két szokásos vetélkedés, a hagyományos ételek versenye és a gyermekhorgászverseny is. A Kerék-tón Kiss Károly a Tőzeg-tavak Horgászegyesület képviselőjében várta a kicsiket, míg a rendezvénysátor melletti területen a főzőcsapatok is megkezdtek a munkát. Idén a következő csapatok az alábbi ételekkel próbálták meggyőzni a zsűrit szakácsképeségeikről: Piros Rózsa Nyugdíjas Klub: lángos; B Win B Sped Kft.: sertéspörkölt kamionos módra; Family KFT: rófi pöri házival; Kónyi Lovas Barátok Egyesülete: tárkonyos raguleves; Kónyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület: gulyás hamutipró módra; Ökör Party: savanyú vetrece krumplipogácsával; Vaszari Bicskások: bakonyalji jóféle ínycsiklandó sertéspörkölt; Kónyi Hagyományörző és Kulturális Egyesület: ba”kónyi”i betyárleves magyaros gazdagsággal; Kutyafülűek: babgulyás; Későnézők: csülkös babgulyás; Tündértő Vadásztársaság: vadpörkölt.

Fél tízkor felállítottuk a község májuszáját, melyet a helyi gyerekek díszítettek fel, 10 órától pedig mindenki lefotóztathatta magát a sátorban felállított Selfie Boxban, ahol különleges hátteret helyeztek el az ember mögött, majd egy kónyi tájképpel gazdagított fotót kapott mindenki. A gyerekek ugyancsak 10 órától vehették birtokba a futballpálya mellett

felállított kalandpark-légvárat, míg a kisebbek az ugrálóvárban játszhattak.

Fél egyre aztán elkészültek az ételek és a zsűri (Écsi József, Szalánczy Zsolt és Máté Krisztián) is megkóstolta mindet, majd a vendégek is így tehetek. A jó ebédhez nóta is szólt, ismét „Kissudi” és „Kiscsúcsos” jóvoltából, majd 2 órától végre megtudhattuk az eredményeket is. Először Aller Imre polgármester köszöntötte a megjelenteket, majd Kiss Károly adta át a horgászverseny díjait, melyeket Báthory Zoltán a ThoryMixtól ajánlotta fel. Itt 5. helyezett lett Máté Nóra, 4. Orosz Gergő, 3. Szép Máté, 2 Thurzó Sámuel, 1. pedig Varga Nóra. A főzőcsapatok közül különdíjban részesült a Tőzeg-tavak Horgászegyesület, harmadik lett a Kutyafülűek, második a Későnézők, míg idén a legfinomabb ételt a Tündértő Vadásztársaság készítette. Lapunk hasábjain is gratulálunk minden nyertesnek és résztvevőnek, köszönjük a munkájukat, lelkesedésüket!

A díjak átadása után még két szórakoztató produkció következett. A Starlight Dance SE kónyi gyerekek és az óvoda balettszereplőjének részvételével színvonalas táncműsort mutatott be, majd a KvintOperett társulata (Valiczko Szilvia, Domonkos Diána, Forró Attila, Széles Zoltán és Szili Imre.) adott elő részleteket a magyar operett legjavából. 16 órától Majálisi mulatság zárta a jó hangulatúra sikeredett rendezvényt.

Cs. G.

„A vérebben van a mezőgazdaság.”

– Beszélgetés Kondor Kornéllal

Ahogy arról a Kónyi Kisbíró lapszámaiban rendszeresen megemlékezünk, községünk a múltban több, jelentős eredményt elért emberrel is büszkélkedhetett. Éppen ezért hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy ma nem élnek közöttünk olyanok, akik komoly eredményeket mutatnak fel akár az egész ország előtt is. Ez azonban egyáltalán nincs így, napjainkban is bármikor szembe sétálhatnak velünk a falu olyan lakosai, akik életükben, szakterületükön az átlagnál nagyobb teljesítményt nyújtanak.

Ilyen eredményt ért el nemrégiben Kondor Kornél, a Kisalföldi ASzC Csukás Zoltán Mezőgazdasági Technikum és Szakképző Iskola technikus tanulója, aki második helyezett lett az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen. Vele beszélgettünk pályájáról és a versenyről.

– *Először egy rövid bemutatkozásra kértük:*

Kondor Kornél vagyok, és születésem óta itt élek Kónyban, ugyanúgy, ahogy a szüleim és az apai nagyszüleim is. A Kónyi Deák Ferenc Általános Iskolába jártam, majd felvettek Csornára a Csukásba (Kisalföldi ASzC Csukás Zoltán Mezőgazdasági Technikum és Szakképző Iskola). Itt mezőgazdasági technikus szakon végeztem, negyedik évben érettségiztem, és most, az ötödik év végén kaptam meg a technikus bizonyítványt.

– *Ez egy nagyon nehéz szakterület és életpálya, miért pont ezt választottad?*

Nekem nagyon tetszett ez a szakma, és mindig is ez érdekelt. Egyrészt a szerelés része vonzott, de ugyanígy a gép üzemeltetése, karbantartása is, ezért jelentkeztem gépésznak. De a mezőgazdaság is érdekelt minden részében, a vetés, a betakarítás... Ráadásul itt falun ezt láthatta az ember, körülöttem mindenki kertészkedett, nagyapám, apám is. Így engem ez mindig vonzott, azt mondhatnám, a vérebben van a mezőgazdaság.

– *Tanulmányi éveid alatt több versenyen is részt vettél, milyenek voltak ezek?*

Már tavaly részt vettem az ÁSZÉ versenyen (Ágazati Szakmai Érettségi Verseny), és ott második helyezett lettem. Itt a mezőgazdasági és erdészeti ismeretek tantárgy anyagáról kellett beszámolni. A pandémia alatt ez a verseny is másképpen zajlott, mint általában. Szolnokon lett volna a döntő, de aztán Sopronban írtuk meg, mert így engedélyezték.

– *Hogyan zajlik egy ilyen verseny?*

Lényegében úgy működött, hogy rendeztek egy iskolai fordulót, ahonnan aztán tovább jutottunk hárman. Itt egy olyan feladatlapot kellett kitöltenünk, mint a rendes érettségi esetében, bár annál ez kicsit nyilván nehezebb volt. Szóbeli része viszont ennek nem volt, mert abban az évben a szóbeli feleleteket még nem engedték. Az idei OSZTV-n (Országos Szakmai Tanulmányi Verseny) aztán már minden úgy zajlott, ahogyan a pandémia előtt szokásos volt. Itt is volt egy iskolai forduló, írtunk egy írásbeli részt a Gödöllői Egyetemen, ahonnan ugyancsak hárman jutottunk tovább az osztályból. Végül aztán országos szinten is mi végeztünk az első három helyen.

A gyakorlati és a szóbeli részt hazai pályán végezhetjük el, mert ezeket itt tartották Csornán. Mivel a technikus vizsga részei is ugyanezek (írásbeli, szóbeli, gyakorlati), így ez nagyban hasonlított az igazi vizsgára.

– *Mi volt a gyakorlati feladat?*

Volt egy gépkapcsolat összeállításra, egy Fendt traktor és Sulky vetőgép; tehát nem régi technikákat, hanem új, mondhatni a legmodernebb gépeket kaptuk. Ezekre a gépekre állítottak össze egy feladatsort egészen a beállításától a karbantartáson át a javításig. Ezen kívül volt egy fémipari megmunkálás része kézi forgácsolással. Szóbelin pedig egy három részből álló tételt kaptunk, azt ki kellett dolgozni, és mint egy sima vizsgán, el kellett mondani.

– *Ennek eredményeképpen az adott tárgyközből nem kellett vizsgáznod sem?*

Tavaly a jó versenyeredmény ellenére ugyanúgy le kellett érettségiznem, így ez nem változtatott semmit. Ott helyezést kaptam, valamint száz pluszpontot a továbbtanuláshoz. Az idei versenyeredménynek köszönhetően viszont megkaptam az 5-ös technikus bizonyítványt, mert azt 71% fölött meg lehet igényelni, nekem pedig 79%-om volt. Így aztán én áprilisban be is fejeztem a tanulmányaimat, és már csak azért jártam be az iskolába, hogy megkérdezzem az osztálytársaimat: na, hogy megy a tanulás? Persze ez is jelentett volna plusz pontot a továbbtanuláshoz, de a tavalyi versenyen már megszereztem a maximumot. A verseny után az

első három helyezett felmehetett Budapestre a Hungexpóra, a Szakma Sztár Fesztiválra, ahol még kaptunk egy érmet és egy oklevelet. Ezek után pedig még egy megtisztelő díjat is elnyertem. Minden évben ballagáskor az összes csornai iskolából kiválasztanak néhány diákot, akik megkapják a „Csorna Város Érdemes Diákja” kitüntetést. A Csukásban énám esett a választás, a tanulmányi eredményeim és az öt év alatt elvégzett munkám elismeréseképpen.

– *A munka és a tanulás mellett mivel szeretsz még foglalkozni?*

Itthon is a kerttel. Van egy kis hobbikertem, hol ezt termelek benne, hol azt, fokhagymát, paprikát, mindig amihez éppen kedvem szotytan. Így aztán azt is lehet mondani, hogy a munkám a hobbim is, nálam ez a kettő mindig összefügg. Mikor megalakult a Kónyi Hagyományőrző és Kulturális Egyesület, azóta néptáncolok is. Általános iskolában már táncoltam, utána egy-két év kimaradt, aztán tizedikes koromban kezdtem újra, azóta rendszeresen járok próbára és fellépni is.

– *Hol szeretnéd folytatni a tanulmányaidat, mik a jövőbeli terveid?*

A győri Széchenyi István Egyetemre adtam be jelentkezésemet a gépész szakra, így ott szeretnék tovább tanulni. Mellette elkezdtem dolgozni is, Csornán az iskolában. Adódott egy olyan szerencsés lehetőség, hogy ott tudtam maradni, mint tanácsadói dolgozó. A későbbiekben majd meglátjuk, hogy az iskolában milyen lehetőségek lesznek, de szakoktatóként is el tudom magamat képzelni ott.

Cs. G.

„Én mindig csapatban gondolkodom...”

- Beszélgetés Tóth Zoltán logisztikai és csomagolási vezetővel

Az „ÚJ LÁTÓSZÖG” rovatunkban olyan könyvben élő, vagy innen elszármazott, de falunkhoz továbbra is kötődő fiatalokat mutatunk be, akik különböző okok – munkájuk, vállalkozásuk, hobbijuk, tudományos tevékenységük – miatt érdekesek lehetnek olvasóink számára. A mostani számban **Tóth Zoltán** logisztikai és csomagolási vezetőt látogattuk meg, aki életéről és pályájáról mesélt.

A KEZDETEK

1984. január 22-én születtem Csornán, édesanyám Zúgó Ilona, édesapám Tóth Ferenc, aki tősgyökeres kőnyi család tagja. Kiseb kitérő után családommal, feleségemmel Erikával és két kisfiammal, Zéténnel és Zalánnal ismét Kőnyben élek. Az általános iskolát itt végeztem, majd a Pattantyús Ábrahám Géza Szakközépiskolába mentem automatizálási technikus szakra. Itt különböző gépek automatizálását, elektromos áramkörök tervezését, robotvezérlést, szabályozást tanultunk többek között két kőnyi osztálytársammal, Rigó Gáborral és Kiss Péterrel. Ezt követően a győri Egyetemre (Széchenyi István Egyetem) mentem mérnök-tanár-informatika szakra, de két év után beláttam, hogy ez nem a nekem való. Így átmentem közlekedésmérnök – logisztikai rendszerek szakirányra. Itt BSc-t (alapképzés), és amikor annak vége lett, választás elé kerültem, merre tovább: tanulni vagy dolgozni. Előtte, az utolsó évben 3 hét nyári gyakorlaton voltam a Széchenyi István Egyetem Logisztikai Szállítmányozási Tanszék Csomagolásvizsgáló Laboratóriumában, és nagyon tetszett. Ezért akkor szeptember elején elmentem dr. Pánczél Zoltán tanár úrhoz, hogy megkérdezzem, bejárhatnék-e a laborba tanulni, amíg keresek munkát, vagy amíg eldöntöm, jelentkeznek-e MSc-re (mesterképzés). Megállapodtunk, hogy bejárhatok, de fizetést nem kaptam.

A CSOMAGOLÁSVIZSGÁLÓ LABORBAN

Az ember azt gondolná, hogy a csomagolás nagyon egyszerű dolog, hiszen például a karácsonyi ajándékokat bárki be tudja csomagolni. De ha hosszabban beszélünk róla, rájöhettünk, hogy nem mindegy, milyen a csomagolás. Ez is egy külön szakma, a logisztika egy nagyon komoly része a csomagolástechnika, önálló tudományág, még doktorizni is lehet belőle. Ráadásul nem régi szakterület, így van mit kutatni. Vannak nemzetközi szabványok, amiket a laboratóriumban kellett ellenőriznünk, hogy megfelel-e nekik a vizsgált csomagolás, az új fejlesztéseknél pedig

azt kellett vizsgálni, hogy a csomagolás kellő védelmet nyújt-e a várható igénybevételekkel szemben. De csináltunk anyagvizsgálatokat és különböző csomagolóanyagok és csomagolóeszközök vizsgálatát is.

Ennél jobban megfogott viszont a kész, komplett rendszerek mérése, azaz egy csomagolás teljes szállítási igénybevételének letesztelése: például, ha rendelék egy csomagot, amit elküldenek Kínából, azt útközben milyen hatások érik és ideér-e egyáltalán. Vehetünk mondjuk egy kínai vázát, de ha beleteszik egy nejlonzacskóba, nem valószínű, hogy egyben ideér. Ha viszont egy kipárnázott betontömbbe helyezik, akkor ideér, viszont logisztikailag nehéz a szállítása, és nagyon drága lesz. Az volt tehát a dolgunk, hogy megtaláljuk az ideális megoldást a csomagolásra, ami költséghatékony, de termékvédelmi funkcióját maximálisan ellátja. Ehhez a munkához vannak berendezéseink (pl., rázógépek, lejtőpálya stb.) így nagyon rövid idő alatt szimulálni tudtuk egy csomag igénybevételét a teljes szállítás alatt. Mivel akkreditált laboratórium, ezért ha a feladónak van egy mérési jegyzőkönyve arról, hogy a csomagolás kibírja az utat, akkor kár esetén a szállító a felelősség.

Olyan különös eseteket vizsgáltunk ki, mint például egyfajta csipszet, melynek a xiloltartalma magasabb volt a megengedettnél. Azt kellett kiderítenünk, hogyan került bele xilol, aminek nem szabadott volna. Aztán rájöttünk, hogy a csomagolásból került bele, onnan is a tintából, amivel rányomtatták a feliratot, a zacskó anyaga pedig áteresztette ezt. Néha tényleg olyan volt ez a munka, mint az „Állítólag című tv-sorozatban”. Végül annyira megszerettem, hogy beiratkoztam MSc-re. Később nyertem „Hallgatók a tudományért” díjat, OTDK-t (Országos Tudományos

Diákköri Konferencia), Waberer's ösztöndíjat, a tanszékvezető is adott nekem feladatokat és nyilván a diplomamunkáimat is ott írtam meg.

Akkoriban kezdtek forgalmazni egy lényegében szén-dioxiddal dúsított vodkát. Ezzel az itallal adódott egy probléma: egy ilyen üveg valakinek a vitrinjében felrobbant. Akkor egy időre vissza is vonták forgalmazását, nekünk pedig be kellett mérnünk, hogy veszélyesebb-e mint egy pezsgő, és ha annak bizonyul, akkor meg kellett oldanunk, hogy ne legyen veszélyesebb. Mint kiderült, a bajt az okozta, hogy a gyártó cég valahonnét tudott olcsó üvegeket venni, ezek viszont olyan formájúak voltak, mint a régi szódásüvegek. Amikor pedig egy ilyen leesett, az egy ponton érintkezett a talajjal és a beletöltött szén-dioxidos ital nyomása szétrobbantotta. A vizsgálatokhoz egy üvegkalitkát készítettünk, amit felszereltünk erőmérőkkel, és ebben dobáltuk le az üvegeket. Ehhez vettem lerakatban százszázötven üveg pezsgőt, ahol érdekesen néztek rám, főleg, amikor kérdezték, hogy szárazat vagy édeset kérek, én meg közöltem: mindegy, össze akarom törni. Ezeket aztán mind ledobáltam, majd bemértem, mekkora erővel robbannak szét a problémát okozó üveghez képest. Az üveg folyékony halmazállapotú anyag, mindegyikben máshol alakulnak ki feszültségek. Ez ellen nehéz védekezni, mert hova lehet így tenni a védelmet? A megoldást végül véletlenül találtam meg. Egy üveg palack kicsúszott a kezemből, és egy olyan gumilapra esett, amit rezgéscsillapítóknak használtunk, így pedig nem tört össze, mert a gumilap elosztotta az impulzust. Keménységmérővel lemértem ezt a gumit, és azt javasoltam, hogy ilyen tegyenek rá karszalag formájában. Ezt pedig lehet marketingcélra is használni, hiszen karszalagként is hordható. Valamint olyan un. sleeve-t tetettünk az üvegre két rétegben, mint a joghurtos flakonok oldalán található fólia, mert ha az üveg el is törik, kettő ilyen már nem tud szétvágni így a törött üveg egyben marad és nem szóródik szét.

Ez lett végül a diplomamunkám, amiben olyan mélységig vizsgáltam a problémát, hogy például meg lettek CT-zve az üvegek. Végül kiválóra diplomáztam és állami ösztöndíjjal felvételt nyertem a Doktori Iskolába. Kutatási területem a „A logisztikában fellépő rázási igénybevételek laboratóriumi szimulálásának problémái” volt. Ennek lényege, hogy vannak európai szabványok arra, milyen hatások érhetnek egy csomagot autópályán. Viszont nem mindegy, hogy ezt az utat Németországban vagy Romániában teszik

meg. Ha romániai útra tervezel csomagolást, akkor Németországba túlcsomogolad, ami extra költség, ha németországra, akkor meg alulcsomogolt lesz a termék és Romániában összetörök. E szabványok paraméterezését vizsgálom a kutatásaim során.

AZ IPARBAN

A PhD-m azonban sajnos felfüggesztésre került, mert kaptam egy olyan lehetőséget, hogy elmehetek az iparba dolgozni. A móri Johnsons Controls Kft. keresett meg, mert csomagolási mérnök kellett nekik. Ez egy autópári cég, üléseket gyártanak, leginkább BMW-kbe és Mercedesekbe, és addig nem volt náluk ilyen pozíció. Persze komoly dilemma volt számomra, hogy maradjak-e a tudományos pályán, amit nagyon szerettem, vagy sokkal több pénzért elmenjek az iparba. A tanszéken viszont nem nagyon volt perspektíva, lényegében akkor tudtak volna felvenni alkalmazotti jogviszonyba, ha valaki elmegy és megüresedik egy pozíció. Erikával, a feleségemmel is együtt voltunk már akkor, és tervben volt a család is, az állami ösztöndíjra pedig ezt nem lehetett alapozni. Ekkor már össze is költöztünk Győrben, hogy tudjam csinálni a doktorit, de végül máshogy alakult. Az egyetemre azonban a mai napig visszajárok, és a logisztikai államvizsgákon bizottsági tag vagyok.

Felvettem Mórra, és először az lett a feladatom, hogy vizsgáljam át a göngyöleg-csomagolásokat, és találjam ki, mit lehetne változtatni. Ennek gyakorlatilag üres kézzel álltam neki, nem kaptam még egy fényképezőgépet sem. Ez egyrészt szerencse volt, mert úgy építhettem ki a rendszert, ahogy akartam, másrészt viszont - mivel ilyen előtte ott nem volt -, nem tudták kihez mérni a munkámat. Beültettek a kiszállítási irodába azzal, hogy csináld, na de mit? Elég nehéz volt kivívnom azt, hogy egyáltalán meghallja bárki, amit mondok. Második hétre már kaptam egy számítógépet, majd idővel egy koncepciót is lettem az asztalra, hogy mit lehetne változtatni. Két és fél év alatt sikerült annyira felfejlődni, hogy lett saját csapatom, akik a csomagolási feladatok mellett a göngyölegek, ládák könyvelését intézték, tehát egy komplett rendszert üzemeltettünk. Így az „azt se tudjuk, mi van”-tól eljutottunk odáig, hogy a BMW már tőlünk kérdezi meg, hogy állunk göngyölegekkel. Ekkor már nekem is könnyebb lett a munkám, mert nem az alapokon kellett vitatkoznom, és a cégnél is elismertek. Nekik is nyilvánvalóvá vált: hogy százazreket, milliókat lehet megspórolni azzal, hogy olyan csomagolást használnak, ami az adott termékhez szükséges, és nem olyant, amilyent szoktak.

Ekkor üresedett meg a kiszállítási- és készáru-raktár-vezető pozíció, nekem pedig régi tervem volt, hogy erre a területre is nagyobb hatással lehessenek. Mivel ott kezelték leginkább a göngyölegeket, úgy gondoltam, sokkal jobb,

ha ezek egy vezetőhöz tartoznak, mert akkor megszűnnek a hatásköri konfliktusok. Így lettem kiszállítási és csomagolási csoportvezető 40-50 emberrel. Komolyabb vezetői gondokkal, kihívásokkal is meg kellett küzdenem, mert jól vezetni, az egy külön szakma. Én mindig csapatban gondolkodom és a beosztottjaimat csapattársnak tekintem, és mivel az iparban sosem voltam lejjebb vezetői beosztásnál, eleinte nagyon nehéz volt. Idővel azonban ebbe is bele lehet jönni, ha megszerzi a rutint az ember. Ez olyan jól sikerült, hogy 2016-ban már elnyertük egyszer a csomagolási világdíjat, akkor egy sínek közötti elválasztó tálcával. E díjról azt kell tudni, hogy minden országban van egy csomagolási szakmai szervezet, ez Magyarországon a CSAOSZ, a Csomagolási és Anyagmozgatási Országos Szövetség. Ez minden évben ír ki szakmai versenyt, amire pályázni lehet. Ezen a versenyen, mi abban az évben különdíjat kaptunk, és így kvalifikáltuk magunkat a világversenyre, ahol - hasonlóan az Oscar díjhoz, - vannak kategóriák, amikben díjat osztanak, ennél magasabb kitüntetés a szakmában nincs.

ÁLLANDÓ VÁLTOZÁSOK, HAZAKÖLTÖZÉS

Én ekkor már az egész belső logisztikát szerettem volna vezetni, kértem is, hogy hadd lépjek előrébb, de személyi változások miatt ez nem volt lehetséges. A szomszéd gyárból viszont megkerestek, hogy ott lehetnék belső logisztikai vezető, így átmentem oda. Ott éreztem meg igazán, hogy a vezetőség nem csak arról szól, hogy azt mondom: én vagyok a főnök, illetve az is probléma volt, hogy ott nem ismerték az addigi teljesítményemet, nem voltak kialakult kapcsolataim. Nagy szerencsémre indult egy vezetőképzés, egy egyéves tréning, ahol coachok foglalkoztak velünk. Szinte mindent, amit a vezetésről tudok, ennek a képzésnek köszönhettem, sokat változtatott a szemléletmódomon, kommunikációm. A cégnél két és fél év alatt kiépítettem a raktárat és belső logisztikai ellátási láncot, itt a csomagolás kissé hátrébe szorult.

A régi cégem közben átalakult Adient Hungary Kft. lett, és épített egy új gyárat. Mikor elkészült, felkértek, hogy menjek vissza ide belső logisztikai vezetőnek, mert ki kell építeni a teljes logisztikai rendszert a beérkezéstől a kiszállításig. Itt nagyon sok régi kollégámmal dolgozhattam újra, akiket a régi gyárból áthoztak, hogy a tudás itt is meglegyen. Azóta elértük, amit akkor célul tűztem ki: az üzem papírmentes lett. A gyáron belüli csomagoláshoz nem használunk papírt,

csak műanyagot, ami így fenntartható. Tavaly január 1-től aztán kikerült irányításom alól az operatív rész, azt az egyik kollégám külön, önálló egységként viszi, nálam pedig a logisztikai folyamatok, fejlesztések, megtakarítások, csomagolás, készletellenőrzés, indirekt raktár (segédanyagok a gyártáshoz) maradtak.

A fő feladatom a költségsökkentés lett. Mivel a csomagolási alapanyagok, például a rétegelt lemez ára az egekbe szökött, ezért olyan új típusú raklapot kellett kitalálni, aminek az előállítása sokkal olcsóbb. Kifejlesztettünk egy raklapot, amelyben műanyag lábak lettek papírlapra erősítve. Ilyent előtte a világon még nemigen csináltak, mert vagy papír raklapot használtak vagy műanyagot. Ez a megoldás is olyan, hogy ha már kész, mindenki azt mondja: milyen egyszerű. Csak ott van előtte száz elrontott változat, amivel ugyanúgy küzdöttem, ugyanúgy megcsináltam. Mindenesetre ezt is beneveztük a CSAOSZ-hoz, és díjat is nyert, majd szállítási csomagolás kategóriában világdíjazott is lett. Én nagyon örültem ennek, hiszen az már nem lehet véletlen, hogy másodszor is elnyertem. Persze ebben is nagyon sok ember munkája van. Ez a fejlesztés a vállalaton belül világszinten is elterjedt, és a cég legmagasabb díját, a Driving Forwardot is elnyertük vele. Most már jól látható, hogy az az út, amin elindultunk jó irányú. Így a vállalat régiós csomagolás fejlesztése így 3 magyarországi és egy romániai gyár csomagolási támogatása is hozzám került, most a jelenlegi állapot felülvizsgálatán és egy új koncepció kiépítésén dolgozom.

Időközben ahogy nagyobbak lettek a gyerekek visszaköltöztünk Könyba. A nagyobbik fiam Zétény itt lett nagycsoportos, a kisebbik Zalán pedig már itt kezdi az óvodát. Így, - hogy időközben elkészült az M85-ös út, - ugyanannyi idő eljutnom Mórra, mint Győrből, mert mire ott kijutottam a városból, azalatt innen is odaérek az autópálya csomópontig.

De ugye könyi vagyok, mindig is opció volt, hogy itt telepedjünk le. Jól érezzük magunkat itt, egyáltalán nem bántuk meg, hogy visszajöttünk, most már kezdünk belevegyülni újra a közéletbe.

Csikai Gábor

Látogassanak el a kónyi Tájházba!

Köny Község Önkormányzata a Rákóczi utca 40. szám alatt lévő „Csillag-házat” 2012-ben eredeti állapotában állíttatta helyre, és benne Tájházat alakított ki, melynek célja a településünk múltjának megőrzése és bemutatása az utókor számára. Az Önkormányzat 2010-ben vásárolta meg az épületet, ami akkor lényegében a puszulás szélén állt (talán sokan emlékeznek még rá, hogy az első fala például szinte teljes egészében kiborult), ezért komoly állagmegóvó javításokat és teljes felújítást kellett végezni rajta.

Már a ház megvásárlása előtt megfogalmazódott, hogy a településen végzett értékmegóvó munkáknak legyen egy állandó helyszíne, a „Csillag-ház” pedig erre kiválóan alkalmas, hisz olyan, a 19. század végi építészeti jegyeket mutat, melyek önmagukban is továbbörökítésre érdemesek. A házat 1869-ben építette Csillag István (1842-1908) és felesége Csonka Terézia (1850-1909), erről tanúskodik az eredeti állapotában megmaradt festett mestergerenda. A felújítási munkálatok során az egész épületet hagyományos formájában állíttatták helyre, miközben megvédték a festett fagerendákat, a tetőszerkezetet, a nyílászárókat, így vált a rekonstruált épület a település és egyben a tájegység hagyományos építészeti kultúrájának őrzőjévé.

A Tájházban kiállított régi, a falusi élettel összefüggő eszközöket, bútorokat, tárgyakat a falu lakói adományozták, és azóta is folyamatosan gyarapítják a gyűjteményt, nemegyszer őseiktől

örökölt, szívüknek igen kedves tárgyakat adva át megőrzésre. Ez nagy megtiszteltetés számunkra, és egyben nagy felelősség is, hiszen az emberek életének egy-egy igen fontos darabját őrizzük tovább. De a cél továbbra is mindenképpen az, hogy ezek a tárgyak méltó helyre kerülhessenek, és az állandó kiállítás keretében a nyilvánosság számára megtekinthetők legyenek.

A Tájház épületének kialakításához az Önkormányzat 2012-ben 6 és fél millió forint pályázati forrást nyert, az udvar felújítására pedig 2013-ban közel 5 millió forintot. Ezt megelőzően 2011-ben, a Kónyból elszármazott Görcs Imre és Görcsné Dr. Muzsai Viktória 1 millió forinttal támogatták a kónyi falumúzeum kortörténeti kutatásainak, írásos dokumentumainak és tárgyi emlékeinek felkutatását, beszerzését, rendszerezését és bemutatását. Az Önkormányzat továbbra is szívesen veszi a helyiek azon tárgyi eszközeinek felajánlását, melyek a falusi életet, a helyi hagyományokat örökítik meg annak érdekében, hogy ezen tárgyak a helyi múzeumban kerülhessenek méltó helyükre. Szívesen látjuk az iskolai osztályokat és kirándulócsoportokat is, akik itt kívánnak megismerkedni a Tóköz paraszti kultúrájával és annak tárgyi eszközeivel. Az elmúlt időszakban az ilyen látogatások száma öröndetesen emelkedett, a kónyi táborozó iskolások (akiknek ebben az évben a helytörténeti vetélkedő egyik állomása volt a Tájház,) mellett a győri Szabadhegyi Magyar-Német Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Gimnázium tanulói jártak nálunk, Nagy Flóra tanító vezetésével. Június 22-én a Győr-Nádorvárosi Szent Kamillus templom hittantáboros fiataljai, 135 gyermek /1-8. osztályosig/, látogattak el községünkbe, hogy ismerkedjenek falunk és az egyházközség életével. Vezetőjük Berkes Gyula atya volt a segítőivel.

Több csoportban Tájházunkat is megnézték, a régi Köny egy darabját. De a Rábaközi Helytörténet-Kutatók Társulata is el látogatott az épületbe a Balsay Aladárról szóló könyvbemutató után. Az érdeklődőknek Enzsöl Imréné nyugalmazott pedagógus, helytörténeti kutató tartott érdekesítő bemutatót, de Horváth Margit nyugdíjas tanár is kalauzolt már csoportokat, melyet ezúton is köszönünk Nekik.

Tájházunk már több alkalommal volt esküvői fotózás helyszíne is, méltó környezetet biztosítva az ünnepi alkalom megörökítéséhez.

Természetesen továbbra is várunk minden érdeklődőt a Kónyi Tájházban, a megtekintésre időpontot egyeztetni az IKSZT Faluház számán (280-122) lehet.

Cs. G.

FALUNYELVÜNK - IGÉK

Kedves Földjéim! Az előző Kisbíróban szólásokat tettem közé falunyelvünkön. Most az igék következnek. Igaz az utolsó nem az!

eszibém gyut: eszembe jut
térbetül: térdel
nesznek gyin: feléled, észbe kap
eggyez: sűrűn kelt növényt ritkít
ráneheszkedöl: ránehezkedsz
fút: folyt
keríteni: patkós csizma sarka végén csúszni jégen
böstörög: méltatlankodik
kahiccsul: gyengén köhög
szapul: mos, mosdat vagy szid
csuszkorál: jégen csúszkál
defelléroz: maga mutogatóan sétál
hecejniz: illegeti magát
böcöllérez: nehezen megy
hablatyul: össze-vissza beszél
dumnyog: érthetetlenül méltatlankodik
csördít: ostorral durrogat
námmodom: még egyszer mondom
gótul: hallgatag, valami baja van
nyegül: szeretne vmit elérni, ezért mondja, mondja
mángász: erőteljesen megmarkolász
pekulányi: spekulálni
öriztek: őriztek
letyül: a víz finom mozgása
abrikul: fegyelmez
kongatnak: félre verik a harangot
meggubalodott: hirtelen haraggal mérgelődik, elment az esze

langyít: langyosít
revanzsál: viszonz
gyíkulódnak: piszkálják, szekálják egymást
zalámbul: nehezen, nem nagy kedvvel elmegy valahova
dödörögnek: halkán, kellemesen beszélgetnek
mörögnek: halkán morognak az állatok
vádítam: földet bérbe vettem, munkát vállaltam
laffog: hagyag testtartással megy
pantulódik: vitatkozik, ellent mond
zavarkulódik: vkihez hívatlanul megy
pelhüli magát: legyezi magát
kigyukott: kiderült
megavittulódott: állott ételre mondták
emínged: seb elfertőződik
meggyaludik: lehiggad
tipródik: toporog
fordull: fordulj
kérttem: kérdeztem
berázdul: barázdát készít
megfejbisz: fejbe ver
hömbölög: gurul
megkókányul: fejbe ver
rempül: rosszindulatúan beszél
telleg: integet
röbbög: fél, ijedezik
nidd' a: nézd
danul: énekel
viribül: fürdik
ide vigyázz!: figyelj rám

nízöl: nézel
hőőget: mérgesen kiabál
csípül: elver
locsányi: öntözni
kundász: kutat, keres
ott hátunk: ott aludtunk
gondúhassa: gondolhatja
lobul: fröcskölvé vizez
nyikálódik: nyafog
üzümm esett: rosszul esett
pazal: pazarol
ferhelez: fegyelmez
pödris: tepifonás
föcsényi: fröcskölni
megehedd: megeheted
őnyi: ölni
paslán níz: álmosan néz
rivok: sírok
evihedd: elviheted
aluszok: alszom
úkor közbe: néha

És a végére egy kis derű: Egykori tanítványomnak – akinek osztályfőnöke voltam – üzenem nekünk oly kedves falunyelvünkön: „Tíged úkor közbe meg köllött ferheleznem, de az öcsédet – akinek szintén osztályfőnöke vótam – SOHASE!”

Enzsölné Aller Piroska

Új vezetőség a Sportegyesületnél

A Kónyi Sportegyesület 2022. május 31-én tartotta éves rendes közgyűlését, az Egyesület sportöltözőjében. A közgyűlés keretében új vezetőséget választottak: az elnök Nagy Szabolcs, a titkár Nagy József, a pénztáros Szabó Balázs lett, valamint a csapatot edző Berke Attilát választották meg a vezetőség tagjává. Nagy Szabolcs elmondta, hogy a Kóny SE felnőtt csapata a következő szezonban is a megyei 3. osztályban indul, és az öregfiúk is indulnak a megyei bajnokságban.

„Tudtunk 3 korosztályt indítani az utánpótlásban, van U7, U11 és U13-as csapat is. A létszámuk szerencsére folyamatosan növekszik, most már ott tartunk, hogy

U13-as a megyei bajnokságban indul, mivel ott már nincs Bozsik-program. Igazából azonban a TAO-támogatások szempontjából

2. osztályból, négy a megyei 3-ból, ketten pedig távoztak” – tájékoztatta lapunkat az újonnan megválasztott elnök.

Cs. G.

A lakosság szerepe a jelzőrendszerben...

A Kónyi Szociális és Gyermekjóléti Alapszolgálati Központ Család- és Gyermekjóléti Szolgálat 21 településen látja el családsegítő- és gyermekjóléti tevékenységét. A szolgálat törvény adta feladata, hogy figyelemmel kísérje a településen élő gyermekek szociális helyzetét, veszélyeztetettségét, és hogy a beérkezett jelzés alapján feltérképezze az ellátási területén élő szociális és mentálhigiénés problémákkal küzdő családok, személyek körét, és személyesen felkeresse tájékoztassa őket a családsegítés céljáról, tartalmáról.

A lakosság helyzetének figyelemmel kísérése elsősorban a jelzőrendszeri tagokkal (pl.: védőnő, gyermekorvos, háziorvos, bölcsődék, óvodák, iskolák, óvodai-iskolai szociális segítők, rendőrség, jegyző...) történő együttműködés révén valósul meg, akik gyermek-veszélyeztetettséget, felnőttek nehéz – segítséget igénylő – szociális helyzetét, szükségletét, esetleg érzelmi

tékes családsegítője felveszi a kapcsolatot a jelzésben érintett gyermekkel, családdal, személylyel, megkezdi a jelzett probléma feltárását, tájékoztatást ad az intézmény szolgáltatásainak elemeiről, tartalmáról, feltételeiről, felajánlja az adott problémára releváns segítő lehetőségeket, további szolgáltatásokat; szükség esetén megteszi a veszélyeztetettség vagy más probléma mielőbbi megszüntetését célzó intézkedéseket.

Jelen írásunkkal azonban a lakosság, mint jelzőrendszer szerepére szeretnénk felhívni a figyelmet: A Gyermekvédelmi törvény (1997. évi XXXI. törvény a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról) pontosan megnevezi azokat az intézményeket és személyeket (jelzőrendszeri tagokat), akik kötelesek jelzéssel élni a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgáltatást nyújtó szolgáltatónál, ill. hatósági eljárást kezdeményezni a gyermek

zessel bármely állampolgár és a gyermekek érdekeit képviselő társadalmi szervezet is élhet.

A Szociális törvény (1993. évi III. törvény a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról) ugyancsak nevesíti a jelzőrendszer tagjait, akik jelzik a családsegítést nyújtó szolgáltatónak, intézménynek, ha segítségre szoruló családról, személyről szereznek tudomást, de szintén kitér arra, az ilyen jellegű problémákat az egyesületek, az alapítványok, a vallási közösségek és magán-személyek is jelezhetik.

A gyermek bántalmazásáról vagy súlyos elhanyagolásáról érkező jelzés esetében a jelzést tevő személy adatait szolgálatunk zártan kezeli.

Legyen szó gyermek-veszélyeztetettségről vagy nehéz szociális helyzetű felnőttéről, a lakosság, a szomszédság rendkívül fontos szerepe megkérdőjelezhetetlen. Ha a környezetében veszélyeztetett, rossz bánásmódban (bántalmazás, elhanyagolás) részesülő

Ha már felmerült Önben a környezetében észlelt probléma esetében a „Nem az én dolgom”, Nem szólok bele, az ő magánügyük”, de emellett a „Szegény gyermek/idős, miért nem csinál már valaki valamit?!” kérdés, Ön jó eséllyel felismerte egy segítségre szoruló gyermek/család/felnőtt/idős nehéz helyzetét, amelyet ő maga talán képtelen megszüntetni, megoldani vagy e helyzetből kilépni. A gyermekek, idősek, mentális problémákkal küzdők lehetőségei ebben különösen korlátozottak, ezért ők a környezetük minden tagjától kiemelt odafigyelést – segítő odafordulást – igényelnek. Kérjük, ilyen esetet észlelve, ne késlekedjen megtenni jelzését, hogy adott család/személy mielőbb segítséget kaphasson helyzete megoldásában.

Kérjük, különösen ne hunyjon szemet, ne tekintse más magánügyének, amennyiben gyermek/felnőtt bántalmazásról van tudomása! A gyermekvédelmi törvény egyértelműen fogalmaz: „A gyermekeknek joga van emberi méltóságuk tiszteletben tartásához, a bántalmazással – fizikai, szexuális vagy lelki erőszakkal –, az elhanyagolással és az információs ártalommal szembeni védelemhez. A gyermek nem vehető alá kínzásnak, testi fenyegetésnek és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetésnek, illetve bánásmódnak.”

A felnőttek közti – családon belüli – bántalmazás ugyancsak jelzésért kiált, az áldozatok ugyanis nem mindig tudnak/mernek segítséget kérni, nem ismerik a helyzetüket segítő, a helyzetükből kiutat jelentő lehetőségeiket, e helyzet pedig beavatkozást igényel, különösen, ha a családon belüli bántalmazásnak a gyermek is elszenvedője (bántalmazottként, tanúként...).

Kérjük, figyeljenek, vigyázzanak a környezetükben élőkre, és szükség esetén jelezzenek szolgálatunk számára!

Kertai-Kéri Szilvia
családsegítő-szakmai vezető

és/vagy fizikai bántalmazását... észlelve – törvényi kötelezettségüknek is eleget téve – jelzést tesznek szolgálatunk felé, szükség esetén további hatósági eljárást kezdeményeznek.

E jelzés fogadását követően szolgálatunk területileg ille-

bántalmazása, illetve súlyos elhanyagolása vagy egyéb más, súlyos veszélyeztető ok fennállása, továbbá a gyermek önmaga által előidézett súlyos veszélyeztető magatartása esetén. De emellett a törvény azt is kimondja, ilyen jelzéssel és kezdeménye-

gyermekről, segítségre szoruló felnőttéről van tudomása, jusson eszébe, hogy Ön is tehet e helyzet megoldása érdekében azzal, hogy e problémát jelzi szolgálatunk számára, e helyzetekre felkészült szakember segítségét juttatva el e családhoz.

NYÁRI TÁBOR a Szociális Központ szervezésében

Idén is megszerveztük nyári napközis táborunkat július 4-8-ig 32 gyermek részvételével. Önfeledt játékkal, kikapcsolódással, kreatív foglalkozásokkal, táncos mulatsággal, kirándulással, nagyszerű élményekkel telt el a hét.

Táncdalfesztivál - 2022. 07. 09.

Míg tavaly a járványhelyzet miatt a Falunappal együtt tartottuk meg a Táncdalfesztivál nevű rendezvényünket, idén Táncdalfesztivál néven ismét egy új formátummal próbálkoztunk. Míg eddig kora estétől sorban érkeztek a sztárfellépők, majd a rendezvényt bál zárta, idén a buli közben lépett színpadra három ismert énekes. A program 20 órakor indult, és Dömötör Tamás „Kissudi” kezdte bemelegíteni a közönséget. 21 órakor érkezett Rózsás Viktória, a Muzsika TV sztárja, és Poór Péter, az egykori legendás tévés Táncdalfesztiválok kedvence.

22 órakor dr. Komáromi István nyugalmazott dandártábornok, művésznevén Komáromi Pisti lépett színpadra, akiről kevesen tudják, hogy ő Zámbo Jimmy legtöbb slágerének szerzője. Most is saját dalaiból adott elő, a produkció után pedig hajnalig folytatódott a bál „Kissudival”.

Szabadtéri Családi Mozi

Szabadtéri mozivetítést először a 2019-es vakációsirató keretében tartottunk, és ez olyan sikeres volt, hogy azóta minden nyáron szervezünk ilyen rendezvényt a Kerék-tó Szabadidőközpontban. A legtöbb filmet 2020 nyarán nézhették meg a helyiek ilyen formában, mert abban az esztendőben a koronavírus járvánnyal kapcsolatos korlátozások miatt

és az emberek egészségét szem előtt tartva ezek voltak a fő nyári rendezvényeink. Idén július 19-én szerveztünk Szabadtéri Családi Mozit: az Énekelj 2. című, nagy sikerű animációs filmet vetítettük, amelyre nagy létszámban látogattak ki a kicsik és a nagyok egyaránt. Szerencsére az időjárás is kegyes volt hozzánk, és a beígért eső csak a hajnali órákban érkezett meg, így igazi családi moziélménnyel gazdagodott mindenki.

„Hej, igazítsd jól a lábod”

I. Kónyi Néptánctalálkozó

A Kónyi Hagyományörző és Kulturális Egyesület 2022. június 25-én a Dísz-téren szervezte meg „Hej, igazítsd jól a lábod” címmel I. Kónyi Néptánctalálkozóját.

A programban néptáncműsorral felléptek: a Szanyi Bokréta Néptáncgyűttes, az Agyagoszergényi Kiss István Néptáncgyűttes, a Kerényi György Alapfokú Művészeti Iskola Kónyi Néptáncosai, a Pántlika Táncgyűttes Csorna, a Mosonszentmiklósi Néptáncosokért

Egyesület, az Énekes Lenke Hagyományörző Néptáncgyűttes Vitnyéd, Köcsögök és Dudák Hagyományörző Egyesület és természetesen a Kónyi Néptáncgyűttes. A programot az Erkel Ferenc Énekkar népdalokkal színesítette. A produkciókat Greznár Zoltán és zenekara valamint a Parapács zenekar kísérte, ez utóbbiak 20 óra 30 perckor koncertet is adtak.

A rendezvényt 21 órától táncház zárta.

Élettel telik meg a Kónyi Termelői Piac

Kónyi Termelői Piacot, és egyre több környékbeli őstermelő, valamint kézműves élelmiszer előállító fedezi fel ezt az árusítási lehetőséget. Így mostanra, 2022 nyarára már eljutottunk odáig, hogy ezekben a hónapokban érdemes minden nap elnézni a piac felé, zajlik-e ott valamilyen árusítás. Nyár elejétől a palánták, majd a friss gyümölcs, a zöldség, egész nyáron a savanyúságok, a sajtok, vagy az állandó július-augusztusi slágertermék, a mézédés medgyesi görögdinnye stb. a hét valamelyik napján mindig kapható a piacon. Időnként büfékocsiról is vásárolhatnak a lakosok itt finom, kézműves gyorsételeket, de

A 2018-as Falunapon adták át a helyi Termelői Piac épületét, mely akkor a TOP-1.1.3-15-GM1-2016-00007 „Helyi termelői piac létesítése Kónyi községben” pályázati támogatásból valósult meg. Azóta dolgozik Tárkányiné Tóth Hajnalka piacfelügyelő és az Önkormányzat is azon, hogy élettel töltsék meg a piacteret. Meg kell mondani őszintén, annak ellenére, hogy a helyi termelők kedvezményes áron vagy akár ingyen kaphatnak árusítási helyet, a történet elég döcögösen indult. Igaz a COVID járvány sem könnyítette meg a helyzetet. Napjainkra azonban sok munkával sikerült felfuttatni a

júniusban a piactéren felépített faházban fagyglatozó is nyílt, ami még jobban segít abban, hogy élettel teljen meg az egykori focipálya, – még korábbi időkbeli a vásártér – helye.

Természetesen továbbra is várják mind a helyi, mind pedig a környékbeli őstermelőket és kézműves késztermék előállítókat, valamint aki állandó árusításra akar berendezkedni, annak az ehhez szükséges felépítményhez közművesített helyet is biztosítanak.

Tehát szeretettel várják mind a vásárlókat, mind pedig a termelőket, eladókat a Kónyi Termelői Piacon!

Cs. G.

Köny a Kisalföld hasábjain 1958-ban

A Könyi Községi Könyvtár évek óta a Dr. Kovács Pál Megyei Könyvtár és Községi Térrel együttműködésben szolgálatot a helyi olvasóknak. 2022-ben a megyei könyvtár ingyen Arcanum előfizetést biztosított számunkra. Ezen az internetes oldalon pedig jelen pillanatban 38,5 millió oldalnyi újság van archiválva. A falunapi Kisbíróban a **Kisalföld 1958-as lapszámaiból** szemezgetve próbáltuk fellelni a könyi cikkeket, utalásokat, és ismét sok ilyenre bukkantunk, ezekből pedig nagyon izgalmas mikrotörténelem rajzolódik ki.

Falunk nevét először az 1958. január 5-i számban olvashatjuk, ahol a „Felborult mese” pályázat nyertesének névsorában ott található: Böröczky Anna, Köny. Sajnos ő sem fémcseruzát, sem pedig könyvjutalmat nem kapott, de dicséretet érdemelt a helyes megfejtésért és szép írásáért. A január 28-i számban a Mi újság a GySEV-en? című cikkben ismét egy érdekes vonatkozásban jelenik meg községünk „Még ebben az évben új állomásépületet kap Rábatamási. A GySEV a jövőben szakít az eddigi elgondolással és nem ultramodern épületeket létesít, mint például Könyben tettek, hanem olyant, amely a környék építészeti stílusának, népművészeti hagyományainak megfelel, így a Rába-tamásiban épülő új állomás a rábaközi építési stílus hagyományait követi. Csúcsos, magas tetővel készül, hosszú gádorral.” Nem tudom, hányan sejtették, hogy a mára már kiürült állomásépület ennyire ultramodern volt.

A február 12-i 36. számban a Csattanós történetek a megyéből rovatban olvashatunk egy eléggé háborzongató anekdotát Könyből: „A HIDEGVÉRŰ SUHANC. Könyben 1945-ben egy Ominger nevezetű suhanc bombát talált a „Hany”-ban. Kiásta a földből, s a fűzsgáthoz cipelte. Ott aztán tüzet rakott alája, hogy fölrobbantsa. De nem sikerült. A tűz leégett, s a bomba meg ott hevert a parázson szűzen. A suhanc ekkor oda is ment, s újra fát rakott a tűzre, illetve a bombára. Mivel nehezen gyulladt

be újra a fa, leguggolt a tűz mellé és megfújta a parazsat a fa, illetve a bomba alatt. Aztán szépen kényelmesen odább ment, s az egyik fa mögé állt. Alig ért el odáig, a bomba fölrobbant. A suhanc pedig továbbment, s kereste a többi elpotyogott és föl nem robbant bombát.”

Két nappal később a 38.számban A falusi pártszervezetek hűséges segítőtársairól című írásban olvashatjuk a következőket: „Könyben Horváth Illés a nemrég alakult termelőszövetkezet egyik leglelkesebb tanácsadója, irányítója. A legtöbb helyen pártonkívüli tanítók segítenek az Ifjúság kulturális nevelésében, a falu pezsgő sportéletének kialakításában. A munka, amelyet a pártonkívüliek a közért tesznek, aranyat ér.” A február 25-i számban újabb pártmozgalmi témájú cikket olvashatunk: „Segítsék a pártszervezetek a nőmozgalmat. (...) Szabászvarrás tanfolyamot kezdenek, mozgalmakat szerveznek az asszonyok a gyermekváros megsegítésére. (Egy marék toll, téglajegyek eladása, segítségük egymást asszonyok.) (...) Szép eredményeket mutat fel Sobor, Móríchida, Köny, Egyed község nőtanácsa.”

Március 7-én és 28-án két hosszabb cikkre is bukkantunk. Az 56. számban A könyi December 21. Termelőszövetkezet terveiből című írás a könyi téveszek történetével kezdi „Az ellenforradalom után valamennyi könyi tsz feloszlott. Az elmúlt év nyarán a volt tsz-tagok arról beszélgettek, hogy jobban boldogultak, míg közösen gazdálkodtak. A többszöri beszélgetést hamarosan elhatározás követte és nyár végén 12 tag mintegy 120 katasztrális hold földön December 21. név alatt új termelőszövetkezetet alakított. Ma már huszonöt termelőszövetkezeti tag gazdálkodik Könyben 240 katasztrális holdon. (...) Az állattenyésztés fejlesztésére a nyolc darabból álló jelenlegi szarvasmarha létszámot hamarosan tizenötre emelik. Nemrégén vásároltak tíz fehér hűssertés süldőt, a farádi Felszabadulás Törzsalattenyésztő TSZ-ből, amelyek a tavasz folyamán már malacoznak is. Ezt törzsalattalományként szándékoznak tovább szaporítani. Húsz tinó

hizlalására is készülnek. (...) Novák András, a tsz új elnöke — aki Mosonmagyaróvárott elvégezte a négyhetes elnökképző tanfolyamot — elmondotta, hogy a tagság hangulata bizakodó. A volt tsz-tagok közül is többen megfordulnak a December 21. TSZ háza táján, ismerkednek a jelenlegi körülményekkel és úgy nyilatkoznak, hogy hamarosan visszatérnek ők is a nagyobb jövedelmet biztosító gazdálkodás útjára. László László gazdasági tanár”

1958. március 28. „Öreg és fiatal „diákok” vizsgája NEM VALAMELYIK általános iskola diákjairól van szó, noha ma már az az iskola is elég általános, amelyben a dolgozó parasztok, öregek és fiatalok a mezőgazdálkodást, a fejlett agrotechnikát tanulják. Könyben is van egy ilyen iskola. Huszonhárom tanulója van. Iskola ez a javából, ámbátor ezüstkalászos gazdatanfolyamnak hívják. (...) A TANFOLYAM első esztendeje most befejeződött, s a hallgatók vizsgát tettek. Jelen volt a párttitkár, a községi tanácselnök és a népfrent-bizottság elnöke is. Hírek szerint legjobban Román Ferenc, a község mezőgazdasági felügyelője, a tanfolyam vezetője izgult. De megnyugodhatott, mert a hallgatók igen jól vizsgáztak. Főleg az idősebb gazdák, a 45 éves Kiss Ödön, a 43 éves Kertai Imre és a 37 éves Dombi József tűntek ki. Jelesen vizsgáztak. Néhányan dicséretet érdemelnek a fiatalok közül is.”

Március 30-án egyenest az 1945 évi Pravdából ollózott idézetben szerepel Köny: „(...) az arcvonal csapatai a Duna déli partján több mint 31 helységet foglaltak el, köztük Nagybjacs, Alsóvámos, Ikrény, Bácsa, Rábatamás, Enese, Köny, Bezi, Tárnokréti, Barbacs községeket. A március 29-i harcok folyamán az arcvonal csapatai több mint 1000 ellenséges tisztet és katonát fogtak el.” Az április 8-i számban megtudhatjuk, hogy „Szorgalmasan dolgoznak a Csornai Gépállomás traktorosai. Pásztoriban, Bósárcányban, Könyben, Rábatamásban, Farádon, Barbacson és a járási székhelyen. (...) Csornán. Bogyoszlón és Könyben 100 katasztrális holdon műtrágyát szórtak ki a termelőszövetkezetek földjén.”

Április 10-én sajnos egy bűnügyi cikkben olvashatunk Könyről: „Egy malac miatt halálosan megsebezte feleségét. A múlt héten, április elején nem mindennapi esemény történt Könyben. Bojnár Mihály egy kapavágással halálosan megsebesítette feleségét. Mikor a szomszédok segíteni akartak a szerencsétlenül járt asszonyon, a férj nem akarta engedni, hogy a lakásba bevigyék. A rövid időn belül kikerkező mentők Bojnár Mihályt koponyaalapi töréssel és agyrázkódással, életveszélyes állapotban a győri honvédkórházba szállították. A tragikus eseménynek a következő háttere volt: A férj és feleség között gyakran voltak szóváltások. 1955-

ben törvényesen el is váltak egymástól, majd a múlt évben az asszony visszatért a férjéhez. A nézeteltérések azóta is sűrűn megisméltődtek közöttük. Főleg vagyoni kérdésekben veszekedtek. Az asszony a szerencsétlenség előtti napon elhatározta, hogy ismét otthagyja férjét. Másnap össze is csomagolt. Magával akarta vinni a közös tulajdonban lévő malacot is. A férj erre nagy haragra lobbant, mert az asszony négy malacot már eladott és az értük kapott pénz is magánál tartotta. S miután az asszony mégis el akarta vinni a kérdéses malacot, felkapott egy kapát és a felesége fejére sújtott vele. Bojnár Mihályné állapota még mindig súlyos, azonban már nem életveszélyes. A férjet a rendőrség letartóztatta és szándékos emberölés elkövetésének megkísérlése miatt eljárás indul ellene.

Az 1958. április 18-i 91. számtól kezdve a Kisalföld rendszeresen közölte a heti labdarúgó eredményeket. Mivel a járási bajnokságban szerepelt a Kóny SE is, így itt rendszeresen megtaláljuk községünket, de minden egyes szereplést nem jelentetünk meg, csak érdekességnek ezt az elsőt, meg még néhány érdekes eredményt ebből a fordulóból: Ötveny – Abda 2:1; Hanságfalva – Mosonszolnok 1:3. SFAC II – Iván 5:0. Kóny – Rábapordány 3:1. Szany – Rábatamási 8:0. Rábapatoná – Gy. Postás II. 8:2. Ménfőcsanak II. – Gyirmót 0:2.

Május 8-án egy olvasói levélre bukkantam a lapban: KI TALÁLTA MEG? Megkérem a kedves szerkesztőséget, ha lehet legyen a segítségemre, mert nagy kár ért. Hétfőn, május 5-én este a 118-as számú személyvonaton felejtettem fehér hálóban egy piros kardigánt és egy melegítő alsót. Otthon, Kónyban, azonnal telefonáltam Csornára, nem adták-e ott le a csomagot. Sajnos nem. Ma reggel érdeklődtem a diákkocsiban (ugyanis ott utaztam), s azt mondták a lányok, hogy a kalauz beszállt a kocsiba, de nem nézett körül. A lányok sem tudtak a holmimról. Kedden a győri forgalmi irodában érdeklődtem, de ott is hiába. Ezért kérem a kedves szerkesztőség segítségét elveszett holmim visszaszerzéséhez. Ugyanis igen nagy szükségem lenne a kardigánra, de a melegítő alsóra is. Kiss Gertrúd Kóny, Kossuth u. 11.

Május 22-én „A megye ezévi költségvetését tárgyalta a megyei tanácsülés. Nagyarányú kulturális és szociális beruházások” című cikkben a következő problémáról olvashatunk: „Kóny községből Kovács Imre elmondotta, hogy a községben nagyon kicsi az óvoda, és sok gyereket nem lehet elhelyezni. Ezért elhatározták, hogy társadalmi munkával építenek óvodát. De arra szeretne most választ kapni, hogy az óvoda fenntartási költségeit biztosítják-e. A kérdésre Katona Lajos válaszolt és megígérte, hogy az interpellációkra tizenöt napon belül végleges választ ad írásban a Megyei Tanács.”

Május 31-én aztán megint egy teljes cikk szól a kónyi December 21. TSZ-ről TIZENNYOLC

HOLDJUT EGY TAGRA „KÉTSZER KETTŐS KÖNYVVITEL” „LE A KALAPPAL A GÉPÁLLOMÁS ELŐTT” A kónyi December 21. Termelőszövetkezet 470 hold földön gazdálkodik a mintegy 24 hold erdőn, ligeten kívül. A szövetkezet tagsága 27 fő. (...) A számok puzta felsorolása láttán azt mondja az ember: nem létezik, hogy a 27 tag meg tudja művelni a 470 holdat. (...) A jó munkának az a magyarázata, hogy a családtagok is dolgoznak. Méghozzá nagyon szívesen, lelkesen. Csak egy példát: csupa férfiból áll a tagság, de férfi nem egyelt cukorrépát. Dolgozik a tsz-elnök felesége, a községi tanácselnöké, a szövetkezeti könyvelőé csakúgy, mint a többi tagé. (...) Nagyon sokat segít a szövetkezetnek a könyvelő is. Ő – mint a tagság mondja – kétszer kettős könyvvitelt vezet. Egyiket Farádon, másikat Kónyban. (Mi nem állítjuk, hogy kettős könyvvitellről van szó, bár meglehet.) Mindkét szövetkezetnek könyvelője, a farádi Felszabadulásnak és a kónyi December 21-nek. Pedig a két község egyáltalán nem szomszédos. A könyvelés mindkét helyen napra kész. Letenyei Oszkár a felesége segítségével végzi a könyvit. (...)

A június 10-i számban örömhírt olvashattak a kónyiak és a rábacsanakiak: Kónyban és Rábacsanakon hosszú idő óta nagy gondot okozott az iskolásgyermekek elhelyezése. Kónyban tanteremhiány miatt lakószobákban folyik a tanítás, Rábacsanakon igen rossz állapotban vannak a tantermek. A községek lakóinak nagy öröme megerkezett a híre, hogy Kónyban a négytantermes iskola, Rábacsanakon a kéttantermes iskola építéséhez szükséges helykijelölés június 12-én megtörténik. Ez már megnyugtató arra nézve, hogy a közeljövőben megkezdődik az iskolai építkezés.

Július 13-án Városaink, falvaink fejlődése CSORNAI JÁRÁS KÓNY címmel rövid hírek jelentek meg a lapban: „Nagyon szeretik a zenét a kónyiak. A zenekar bővíteni is szeretné hangszerkészletét. A községfejlesztési alaphól rövidesen hangszert vásárolnak majd 5 ezer forintért.

/Salakozzák a gyalogjártót tizenkét utcában. A községi tanács 50 ezer forintot költ rá, a társadalmi munka értéke 30 ezer forint./Rövidesen megkezdik a két mélyfúrású kút építését, 160 ezer forintos költséggel. Nemrégben beszerelték a hangos híradót

húsz hangszórával. A községfejlesztési alaphól 55 ezer forintot költött erre a községi tanács”

Természetesen az apróhirdetések között is rendszeresen megtaláljuk Kóny nevét, de mivel legtöbbször házeladások, így nem idézzük. Egy érdekes hirdetést az augusztus 6-i számból azonban igen, hiszen abban egy, községünkben közismert név szerepel: „Keresek gyermekszertő magános leinformálható háztartási alkalmazottat 3 személyes háztartásba, cím: dr. Micskó körvros, Kóny.”

Érdekes módon az év második felében alig olvashatunk Kónyról a Kisalföldben. Szeptember 4-én megtudhatjuk, hogy „Egészségesen fejlődik a termelőszövetkezeti mozgalom. A járás községeiben még Rábapordányban, Kónyban, Csornán és más községekben folytatnak termelőszövetkezeti agitációt. (...) A kónyiak a mosonszentjánosi szövetkezetiek gazdaságát tekintették meg. A látogatások eredményességét mutatja, hogy mindkét helyen több egyénileg gazdálkodó parasztcsalád határozta el, hogy belép a szövetkezetbe.” Október 25.: Hétfőn, október 27-én országos állat- és kirakodóvásár lesz Kónyban, Mosonmagyaróvárott és Sopronban. November 16.: A Hazafias Népfront megyei tanácsstag jelöltjei. KOVÁCS IMRE, Kóny. Községi termelési felelős. Négy éve jelölték először megyei tanácsagnak. Most újra bizalmat szavaztak neki választói.

A végére pedig egy remek hír a december 19-i számból: „Harminc új tanteremmel bővülnek az általános iskolák 1959-ben Győr-Sopron megyében. Megyénk ebben az évben országosan harmadik lett az iskolák társadalmi megsegítésének versenyében. A következő esztendőben újra lehetőség nyílik arra, hogy a lakosság megmutassa segítőkészségét, mert államunk csak tantermek építésére, illetve meglévő iskolák bővítésére 13 millió forintot bocsát a megye rendelkezésére. Ez a tervek szerint harminc általános iskolai tanterem elkészítéséhez elegendő, de társadalmi segítséggel még többet lehet ezzel az összeggel építeni. Többek között Győr-Révfaluban egy nyolctantermes új iskolát, tornateremmel és korszerű napközivel, Kónyban és Szilben négy-négy tantermes, Sopronkövesden és Rábapatonán pedig két-két tantermes iskolát építenek fel, illetve ennyi tanteremmel bővítik a már meglévő iskolákat.” (folyt. köv.) Csikai Gábor

32. KÓNYI FALUNAP

2022. AUGUSZTUS 13. SZOMBAT
KERÉK-TÓ SZABADIDŐKÖZPONT

7:00 Zenés ébresztő

8:30 Bika-kupa Kispályás labdarúgó torna
Kerék-tó Szabadidőközpont

10:00 Kiállítás megnyitó az IKSZT Faluházban
- Köny gyermekszemmel - kiállítás a fiatalok számára
meghirdetett pályázatunkra érkezett alkotásokból
- Németh Szilvia festményei

11:00 Kötetlen beszélgetésre várjuk a Faluházba
a Kónyból elszármazottakat!

15:30 Megnyitó

Köny Községért Díj ünnepélyes átadása

16:00 Auth Csilla

16:30 Vastag Tamás

17:00 Starlight Dance Se bemutatója kónyi gyerekek közreműködésével

17:45 Rába-parti Country Club táncbemutató

18:30 Táncdalfesztiválok kedvencei
az Operett-Musical Voices Társulat műsora

19:30 Tombolasorsolás, eredményhirdetés

20:30 Fenyő Miklós élő koncert

Kísérőprogramok:

Kerék-tó Szabadidőközpont: légvár, szabadtéri játékok

Tájház nyitva 9 és 18 óra között

IKSZT Faluház: Egész napos kiállítás megtekinthető 18 óráig

TSZ-iroda udvar: Nyílt nap a Kónyi Nostalgia Rádió Közösség
gyűjteményében 9 és 18 között

Kerék-tó vendéglő sátor: 22 órától bál Kissudival és Kiscsúcsossal

Mindenkit szeretettel várunk!

Köny Község Önkormányzata

